P9_TA(2024)0297

Serviciile de plată și serviciile de monedă electronică în cadrul pieței interne

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 23 aprilie 2024 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind serviciile de plată și serviciile de monedă electronică în cadrul pieței interne, de modificare a Directivei 98/26/CE și de abrogare a Directivelor (UE) 2015/2366 și 2009/110/CE (COM(2023)0366 – C9-0218/2023 – 2023/0209(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(C/2025/3724)

Parlamentul European,

— având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2023)0366),

— având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolele 53 și 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C9-0218/2023),

— având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

— având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 14 decembrie 2023 ([1]),

— având în vedere articolul 59 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A9-0046/2024),

1. adoptă poziția sa în primă lectură prezentată în continuare;

2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care își înlocuiește, își modifică în mod substanțial sau intenționează să-și modifice în mod substanțial propunerea;

3. încredințează Președintei sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

([1]) JO C, C/2024/1594, 5.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1594/oj.

P9_TC1-COD(2023)0209

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 23 aprilie 2024 în vederea adoptării Directivei (UE) 2024/... a Parlamentului European și a Consiliului privind serviciile de plată și serviciile de monedă electronică în cadrul pieței interne, de modificare a Directivei 98/26/CE și de abrogare a Directivelor (UE) 2015/2366 și 2009/110/CE (*)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 53 și 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([1]),

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ([2]),

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

(1) De la adoptarea Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului ([3]), piața serviciilor de plată de retail a suferit modificări semnificative, în mare parte legate de utilizarea tot mai frecventă a cardurilor și a altor mijloace de plată digitale, de scăderea utilizării numerarului și de prezența tot mai mare a unor noi actori și servicii, inclusiv a portofelelor electronice și a plăților contactless. Pandemia de COVID-19 și transformările pe care le-a adus în ceea ce privește practicile de consum și de plată au sporit importanța unor plăți digitale sigure și eficiente.

(2) Comunicarea Comisiei referitoare la o strategie a UE privind plățile de retail ([4]) a anunțat lansarea unei ample revizuiri a aplicării și a impactului Directivei (UE) 2015/2366 „care ar trebui să includă o evaluare globală a adecvării acesteia la scopul urmărit, ținând seama de evoluțiile pieței”.

(3) Directiva (UE) 2015/2366 a urmărit abordarea barierelor din calea noilor tipuri de servicii de plată și îmbunătățirea nivelului de protecție și securitate a consumatorilor. În urma evaluării impactului și a aplicării Directivei (UE) 2015/2366, Comisia a constatat că Directiva (UE) 2015/2366 a îndeplinit multe dintre obiectivele sale, însă a identificat totodată anumite domenii în care obiectivele directivei respective nu au fost atinse pe deplin. În special, evaluarea a identificat probleme legate de diferențe în modul de punere în aplicare a Directivei (UE) 2015/2366 și de asigurare a respectării acesteia, cu impact direct asupra concurenței între prestatorii de servicii de plată, care au condus la condiții de reglementare efectiv diferite în statele membre ca urmare a interpretării diferite a normelor, încurajându-se astfel arbitrajul de reglementare.

(4) Nu ar trebui să existe posibilitatea alegerii unei jurisdicții mai favorabile („forum shopping”), respectiv prestatorii de servicii de plată nu ar trebui să aibă posibilitatea să aleagă, drept țară de origine, acele state membre în care aplicarea normelor Uniunii privind serviciile de plată este mai avantajoasă pentru aceștia și să presteze servicii transfrontaliere în alte state membre care aplică o interpretare mai strictă a normelor sau care aplică politici mai active de asigurare a respectării normelor în cazul prestatorilor de servicii de plată stabiliți în țara respectivă. Această practică denaturează concurența. Normele Uniunii privind serviciile de plată ar trebui armonizate prin încorporarea în cadrul unui regulament a normelor care reglementează desfășurarea serviciilor de plată și prin separarea acestor norme de normele privind autorizarea și supravegherea instituțiilor de plată, care ar trebui să fie reglementate de prezenta directivă (DSP3) și să nu fie reglementate în continuare de directiva în vigoare (DSP2).

(*) Modificările din întregul text decurg din adoptarea amendamentului 1. Textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive aldine; textul eliminat este marcat prin simbolul ▌.

([1]) JO C,, p..

([2]) JO C,, p..

([3]) Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (JO L 337, 23.12.2015, p. 35).

([4]) Comunicarea Comisiei din 24 septembrie 2020 către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor referitoare la o strategie a UE privind plățile de retail, COM(2020) 592 final.

(5) Chiar dacă emiterea de monedă electronică este reglementată de Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([5]), utilizarea monedei electronice pentru finanțarea operațiunilor de plată este reglementată în mare măsură de Directiva (UE) 2015/2366. În consecință, cadrul juridic aplicabil instituțiilor emitente de monedă electronică și instituțiilor de plată, în special în ceea ce privește normele de desfășurare a activității, este deja în mare parte aliniat. De-a lungul anilor, autoritățile competente responsabile cu autorizarea și supravegherea instituțiilor de plată și a instituțiilor emitente de monedă electronică s-au confruntat cu dificultăți de ordin practic în ceea ce privește delimitarea clară a celor două regimuri și diferențierea produselor și a serviciilor de monedă electronică de serviciile de plată și de monedă electronică oferite de instituțiile de plată. Acest lucru a condus la preocupări cu privire la arbitrajul de reglementare și la condiții de concurență inechitabile, precum și la probleme legate de eludarea cerințelor prevăzute în Directiva 2009/110/CE, respectiv situații în care instituțiile de plată care emit monedă electronică profită de asemănările dintre serviciile de plată și serviciile de monedă electronică și solicită autorizarea în calitate de instituție de plată. Prin urmare, este oportun ca regimul de autorizare și supraveghere aplicabil instituțiilor emitente de monedă electronică să fie aliniat într-o măsură mai mare la regimul aplicabil instituțiilor de plată. Cu toate acestea, cerințele de autorizare, în special cele privind capitalul inițial și fondurile proprii, precum și unele concepte-cheie de bază care reglementează activitatea legată de moneda electronică, inclusiv emiterea de monedă electronică, distribuirea și răscumpărarea de monedă electronică, se diferențiază de serviciile prestate de instituțiile de plată. Prin urmare, este oportun să se păstreze aceste particularități în contextul combinării dispozițiilor prevăzute în Directiva (UE) 2015/2366 cu cele prevăzute în Directiva 2009/110/CE.

(6) După cum reiese din revizuirea efectuată de Comisie și având în vedere evoluția piețelor, a activităților și a riscurilor respective aferente activităților, este necesar să se actualizeze regimul prudențial pentru instituțiile de plată, inclusiv pentru cele care emit monedă electronică și furnizează servicii de monedă electronică, prin impunerea obligației de obținere a unei autorizații unice pentru prestatorii de servicii de plată și de servicii de monedă electronică care nu acceptă depozite. Având în vedere că articolul 48 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2023/1114 al Parlamentului European și al Consiliului ([6]) prevede că tokenurile de monedă electronică sunt considerate monedă electronică, regimul de autorizare pentru instituțiile de plată, întrucât acestea vor înlocui instituțiile emitente de monedă electronică, ar trebui să se aplice și emitenților de tokenuri de monedă electronică. Regimul prudențial aplicabil instituțiilor de plată ar trebui să se bazeze pe autorizare, sub rezerva unui set de condiții stricte și cuprinzătoare, pentru persoanele juridice care oferă servicii de plată în condițiile în care nu acceptă depozite. Regimul prudențial aplicabil instituțiilor de plată ar trebui să asigure aplicarea acelorași condiții la nivelul întregii Uniuni pentru activitatea de prestare de servicii de plată.

(7) Este oportun să se distingă între serviciul care permite retragerea de numerar dintr-un cont de plăți și activitatea de administrare a unui cont de plăți, întrucât prestatorii de servicii de retragere de numerar nu pot administra conturi de plăți. Serviciile de emitere de instrumente de plată și de acceptare de operațiuni de plată, enumerate împreună la punctul 5 din anexa la Directiva (UE) 2015/2366 ca și cum unele nu ar putea fi oferite în absența celorlalte, ar trebui prezentate ca două servicii de plată distincte. Enumerarea separată a serviciilor de emitere de instrumente de plată și de acceptare de operațiuni de plată, împreună cu definițiile distincte ale fiecărui serviciu, ar trebui să clarifice faptul că acestea pot fi oferite separat de către prestatorii de servicii de plată.

(8) Având în vedere evoluția rapidă a pieței plăților de retail și oferta constantă de noi servicii de plată și soluții de plată, este oportun să se adapteze unele dintre definițiile prevăzute în Directiva (UE) 2015/2366, cum ar fi definiția contului de plăți, a fondurilor și a instrumentului de plată, la realitățile pieței pentru a se asigura că legislația Uniunii rămâne adecvată scopului și neutră din punct de vedere tehnologic.

(9) Având în vedere opiniile divergente identificate de Comisie în cadrul revizuirii efectuate cu privire la punerea în aplicare a Directivei (UE) 2015/2366 și evidențiate de Autoritatea Bancară Europeană (ABE) în avizul său din 23 iunie 2022 privind revizuirea Directivei (UE) 2015/2366, este necesar să se clarifice definiția conturilor de plăți. Criteriul determinant pentru clasificarea unui cont drept cont de plăți constă în capacitatea de a efectua operațiuni zilnice de plată dintr-un astfel de cont. Posibilitatea de a efectua operațiuni de plată către un terț dintr-un cont sau de a beneficia de astfel de operațiuni efectuate de un terț este o caracteristică definitorie a noțiunii de cont de plăți. Prin urmare, un cont de plăți ar trebui definit drept un cont care este utilizat pentru a trimite și a primi fonduri către și de la terți. Orice cont care are aceste caracteristici ar trebui să fie considerat un cont de plăți și ar trebui să fie accesat

([5]) Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE (JO L 267, 10.10.2009, p. 7).

([6]) Regulamentul (UE) 2023/1114 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2023 privind piețele criptoactivelor și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 1095/2010 și a Directivelor 2013/36/UE și (UE) 2019/1937 (JO L 150, 9.6.2023, p. 40).

pentru prestarea de servicii de inițiere a plății și de informare cu privire la conturi. Situațiile în care este necesar un alt cont intermediar pentru executarea unor operațiuni de plată de la sau către terți nu ar trebui să se încadreze în definiția unui cont de plăți. Conturile de economii nu sunt utilizate pentru a trimite și a primi fonduri către sau de la un terț, ceea ce le exclude din definiția unui cont de plăți.

(10) Având în vedere apariția unor noi tipuri de instrumente de plată***, soluțiile tehnologice, aflate în continuă evoluție, care propun asemenea instrumente*** și incertitudinile existente pe piață în ceea ce privește încadrarea juridică a acestora, definiția unui „instrument de plată" ar trebui detaliată într-o măsură mai mare pentru a stabili ceea ce constituie sau nu un instrument de plată, ținându-se seama de principiul neutralității tehnologice.

(11) Deși comunicarea în câmp apropiat (NFC) permite inițierea unei operațiuni de plată, considerarea acesteia drept un „instrument de plată" de sine stătător ar prezenta unele provocări, inclusiv în ceea ce privește aplicarea autentificării stricte a clienților pentru plățile contactless la punctul de vânzare și a regimului de răspundere al prestatorului de servicii de plată. Prin urmare, NFC ar trebui să fie considerată mai degrabă o funcționalitate a unui instrument de plată, și nu un instrument de plată în sine.

(12) Definiția „instrumentului de plată" în temeiul Directivei (UE) 2015/2366 a făcut trimitere la un „dispozitiv personalizat". Întrucât există carduri preplătite în cazul cărora numele titularului instrumentului nu este tipărit pe card, aceasta ar putea exclude aceste carduri din domeniul de aplicare al definiției unui instrument de plată. Prin urmare, definiția „instrumentului de plată" ar trebui modificată pentru a face trimitere la dispozitive „individualizate" în loc de dispozitive „personalizate", precizând faptul că respectivele carduri preplătite în cazul cărora numele titularului instrumentului nu este tipărit pe card sunt instrumente de plată. ***În plus, în definiția contului de plăți nu ar trebui să se încadreze un cont tehnic utilizat doar pentru a rambursa o linie de credit acordată exclusiv în legătură cu o operațiune de plată.***

(13) Așa-numitele „portofele de tip «pass-through»" electronice, care implică tokenizarea unui instrument de plată existent, inclusiv a unui card de plată, trebuie considerate servicii tehnice și, prin urmare, ar trebui excluse din definiția instrumentului de plată, deoarece un token nu poate fi considerat ca fiind un instrument de plată în sine, ci mai degrabă o „aplicație de plată" în sensul articolului 2 punctul 21 din Regulamentul (UE) ***2015/751*** al Parlamentului European și al Consiliului ([7]). Cu toate acestea, alte categorii de portofele electronice, și anume portofelele electronice preplătite, cum ar fi portofelele care prevăd efectuarea de operațiuni în mai multe etape („staged wallets") și în care utilizatorii pot depozita bani pentru operațiuni online viitoare, trebuie considerate instrumente de plată, iar emiterea acestora un serviciu de plată.

(14) Remiterea de bani reprezintă un serviciu de plată care se bazează de regulă pe furnizarea unei sume în numerar de către un plătitor unui prestator de servicii de plată, fără a se crea conturi de plăți în numele plătitorului sau al beneficiarului plății, care remite suma corespunzătoare unui beneficiar al plății sau unui alt prestator de servicii de plată care acționează pe seama beneficiarului plății. În unele state membre, supermarketurile, comercianții și alți comercianți cu amănuntul furnizează publicului un serviciu care permite plata facturilor pentru utilități și a altor facturi uzuale ale gospodăriilor. Prin urmare, aceste servicii de plată a facturilor ar trebui considerate remiteri de bani.

(15) Definiția fondurilor ar trebui să vizeze toate formele de monedă emisă de banca centrală pentru utilizare de retail, inclusiv bancnotele și monedele, precum și orice viitoare monedă digitală emisă de banca centrală, monedă electronică și monedă a băncilor comerciale. Moneda emisă de banca centrală pentru a fi utilizată între banca centrală și băncile comerciale, respectiv pentru utilizare interbancară, nu ar trebui să fie vizată.

(16) Regulamentul (UE) 2023/1114 din 31 mai 2023 prevede că tokenurile de monedă electronică sunt considerate monedă electronică. Prin urmare, tokenurile de monedă electronică ar trebui incluse, ca monedă electronică, în definiția fondurilor.

([7]) Regulamentul (UE) 2015/751 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind comisioanele interbancare pentru tranzacțiile de plată cu cardul (JO L 123, 19.5.2015, p. 1).

(17) Evaluarea punerii în aplicare a Directivei (UE) 2015/2366 nu a identificat o necesitate clară de a modifica substanțial condițiile de acordare și de menținere a autorizației în calitate de instituție de plată sau de instituție emitentă de monedă electronică prevăzute, pe de o parte, în Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([8]), respectiv, în Directiva (UE) 2015/2366 și, pe de altă parte, în Directiva 2009/110/CE. Aceste condiții continuă să includă cerințe prudențiale proporționale cu riscurile operaționale și financiare cu care se confruntă instituțiile de plată, inclusiv instituțiile care emit monedă electronică și care furnizează servicii de monedă electronică în cadrul activității lor. Este oportun să se adauge la documentația necesară în sprijinul unei cereri de autorizare în calitate de instituție de plată un plan de lichidare pentru eventualitatea intrării în dificultate, proporțional cu modelul de afaceri al viitoarei instituții de plată; acest plan de lichidare ar trebui să fie adecvat pentru a sprijini lichidarea ordonată a activităților în temeiul dreptului intern aplicabil, inclusiv continuitatea sau recuperarea oricăror activități critice desfășurate de prestatorii de servicii, agenții sau distribuitorii cărora li s-au externalizat activități. Pentru a se evita situația în care autorizația este acordată pentru servicii care nu sunt prestate efectiv de o instituție de plată, este necesar să se precizeze că o instituție de plată nu ar trebui să aibă obligația de a obține o autorizație pentru servicii de plată pe care nu intenționează să le presteze.

(18) Evaluarea inter pares efectuată de ABE privind autorizarea în temeiul Directivei (UE) 2015/2366, publicată în ianuarie 2023 ([9]), a concluzionat că deficiențele din procesul de autorizare au condus la o situație în care solicitanții se confruntă cu așteptări diferite în materie de supraveghere în ceea ce privește cerințele de autorizare în calitate de instituție de plată sau de instituție emitentă de monedă electronică la nivelul Uniunii și că, uneori, procesul de acordare a unei autorizații poate dura foarte mult. Pentru a asigura condiții de concurență echitabile și un proces armonizat de acordare a unei autorizații întreprinderilor care solicită autorizarea în calitate de instituție de plată, este oportun să se impună autorităților competente un termen de ***două luni*** pentru finalizarea procesului de autorizare, după primirea tuturor informațiilor necesare pentru luarea deciziei.

(19) Pentru a asigura o mai mare coerență în procesul de depunere a cererilor pentru instituțiile de plată, este oportun să se mandateze ABE să elaboreze proiecte de standarde tehnice de reglementare privind autorizarea, inclusiv privind informațiile care trebuie furnizate autorităților competente în cererea de autorizare a instituțiilor de plată, să elaboreze o metodologie comună de evaluare pentru acordarea autorizației sau pentru înregistrare, să determine ce anume se poate considera a reprezenta o garanție comparabilă cu asigurarea de răspundere civilă profesională și să definească criteriile care trebuie utilizate pentru a stipula valoarea monetară minimă a asigurării de răspundere civilă profesională sau a unei garanții comparabile. Prin urmare, ABE ar trebui să țină seama de experiența dobândită în aplicarea ghidurilor sale privind informațiile care trebuie furnizate de prestatorii de servicii de plată solicitanți autorităților naționale competente în vederea autorizării sau a înregistrării, precum și a ghidului său privind aplicarea criteriilor utilizate pentru a specifica valoarea monetară minimă a asigurării de răspundere civilă profesională sau a altei garanții comparabile.

(20) Cadrul prudențial aplicabil instituțiilor de plată ar trebui să se bazeze în continuare pe premisa că acestor instituții li se interzice să accepte depozite de la utilizatorii serviciilor de plată și că li se permite să utilizeze fonduri primite de la utilizatorii serviciilor de plată doar pentru prestarea de servicii de plată. Prin urmare, este oportun ca respectivele cerințe prudențiale aplicabile instituțiilor de plată să reflecte faptul că activitățile instituțiilor de plată sunt mai specializate și mai limitate decât cele ale instituțiilor de credit, generând astfel riscuri mai restrânse și mai ușor de supravegheat și de controlat decât cele care survin în gama mai largă de activități ale instituțiilor de credit.

(21) Atunci când analizează cererile de autorizare în calitate de instituție de plată, autoritățile competente ar trebui să acorde o atenție deosebită planului de guvernanță prezentat în cadrul cererii respective. Instituțiile de plată ar trebui să abordeze efectul potențial negativ al mecanismelor de guvernanță concepute necorespunzător asupra bunei gestionări a riscurilor prin aplicarea unei culturi solide a riscului la toate nivelurile. Autoritățile competente ar trebui să monitorizeze caracterul adecvat al mecanismelor de guvernanță internă. Este oportun ca ABE să adopte ghiduri privind mecanismele de guvernanță internă, ținând seama de variația dimensiunilor și a modelelor de afaceri ale instituțiilor de plată și respectând principiul proporționalității.

([8]) Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE (JO L 319, 5.12.2007, p. 1).

([9]) Autoritatea Bancară Europeană, EBA/REP/2023/01, „Peer Review Report on authorisation under PSD2" (Raport de evaluare inter pares privind autorizarea în temeiul DSP2).

(22) Deși cerințele de autorizare stabilesc norme specifice privind controalele de securitate și măsurile de atenuare în domeniul tehnologiei informației și comunicațiilor (TIC) în vederea obținerii unei autorizații pentru prestarea de servicii de plată, cerințele respective ar trebui să fie aliniate la cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) 2022/2554 al Parlamentului European și al Consiliului ([10]).

(23) Prestatorii de servicii de inițiere a plății și prestatorii de servicii de informare cu privire la conturi, atunci când furnizează respectivele servicii, nu dețin fondurile clienților. În consecință, ar fi disproporționat să se impună cerințe de fonduri proprii pentru acești participanți pe piață. Cu toate acestea, este important să se asigure faptul că prestatorii de servicii de inițiere a plății și prestatorii de servicii de informare cu privire la conturi își pot îndeplini obligațiile aferente activităților lor. Pentru a asigura o acoperire adecvată a riscurilor asociate serviciilor de inițiere a plății sau serviciilor de informare cu privire la conturi, este oportun să se impună obligația ca instituțiile de plată care oferă aceste servicii să dețină fie o asigurare de răspundere civilă profesională, fie o garanție comparabilă și să precizeze mai detaliat ce riscuri trebuie acoperite, având în vedere dispozițiile privind răspunderea incluse în Regulamentul XXX [RSP]. Având în vedere dificultățile întâmpinate de prestatorii de servicii de informare cu privire la conturi și de servicii de inițiere a plății în ceea ce privește încheierea unei asigurări de răspundere civilă profesională care să acopere riscurile legate de activitatea lor, este oportun să se prevadă posibilitatea ca aceste instituții să aleagă să dețină un capital inițial de 50 000 EUR ca alternativă la asigurarea de răspundere civilă profesională, numai în etapa de autorizare sau de înregistrare. Această flexibilitate pentru prestatorii de servicii de informare cu privire la conturi și pentru prestatorii de servicii de inițiere a plății în etapa de autorizare sau de înregistrare nu ar trebui să aducă atingere cerinței ca respectivii prestatori să încheie un contract de asigurare de răspundere civilă profesională fără întârzieri nejustificate după obținerea autorizării sau a înregistrării lor.

(24) Pentru a aborda riscurile achiziționării unei dețineri calificate într-o instituție de plată în sensul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([11]), este oportun să se impună obligația de a notifica achiziția autorității competente relevante.

(25) Pentru a răspunde riscurilor pe care le prezintă activitățile lor, instituțiile de plată trebuie să dețină suficient capital inițial, alături de fonduri proprii. Ținând seama de posibilitatea ca instituțiile de plată vor desfășura gama largă de activități reglementate de prezenta directivă, este oportun să se adapteze nivelul capitalului inițial aferent serviciilor individuale în funcție de natura și riscurile aferente acestor servicii.

(26) Ținând seama de faptul că cerințele inițiale aplicabile instituțiilor de plată nu au fost adaptate de la adoptarea Directivei 2007/64/CE, este oportun ca aceste cerințe să fie ajustate la inflație. Cu toate acestea, ținând seama de faptul că respectivele cerințe de capital aplicabile instituțiilor de plată care furnizează numai servicii de inițiere a plății au fost puse în aplicare abia de la intrarea în vigoare a Directivei (UE) 2015/2366 și că nu s-au identificat dovezi cu privire la caracterul inadecvat al acestora, cerințele respective nu ar trebui modificate.

(27) Marea varietate de modele de afaceri din sectorul plăților de retail justifică posibilitatea de a aplica metode distincte pentru calcularea fondurilor proprii, care nu pot totuși să scadă sub nivelul capitalului inițial relevant.

(28) Prezenta directivă urmează aceeași abordare precum Directiva (UE) 2015/2366, care a permis utilizarea mai multor metode în scopul calculării cerințelor de fonduri proprii combinate, cu o anumită marjă discreționară în materie de supraveghere, pentru a se asigura că aceleași riscuri sunt tratate în același mod pentru toți prestatorii de servicii de plată. Utilizarea volumului de plăți al instituției de plată din anul precedent pentru calcularea cerințelor de fonduri proprii este metoda de calculare a fondurilor proprii cea mai adecvată și cea mai aplicată pentru majoritatea modelelor de afaceri. Din aceste motive și pentru a îmbunătăți coerența și a asigura condiții de concurență echitabile, este oportun să se solicite autorităților naționale competente să impună utilizarea metodei respective. Cu toate acestea, ar trebui să fie posibil ca autoritățile naționale competente să se abată de la acest principiu și să impună instituțiilor de plată obligația de a aplica alte metode pentru modele de afaceri care generează un volum redus de operațiuni, însă cu o valoare ridicată. Pentru a asigura securitatea juridică și claritatea maximă în ceea ce privește astfel de modele de afaceri, este oportun să se mandateze ABE să elaboreze proiecte de standarde tehnice de reglementare.

([10]) Regulamentul (UE) 2022/2554 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2022 privind reziliența operațională digitală a sectorului financiar și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009, (UE) nr. 648/2012, (UE) nr. 600/2014, (UE) nr. 909/2014 și (UE) 2016/1011 (JO L 333, 27.12.2022, p. 1).

([11]) Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

(29) În pofida obiectivului de aliniere a cerințelor prudențiale ale instituțiilor de plată care prestează servicii de plată și servicii de monedă electronică, este oportun să se țină seama de specificitatea activității de emitere de monedă electronică și a desfășurării activității legate de moneda electronică și să se permită instituțiilor de plată care emit monedă electronică și prestează servicii de monedă electronică să aplice o metodă mai adecvată pentru calcularea cerințelor lor de fonduri proprii.

(30) În situația în care aceeași instituție de plată execută o operațiune de plată atât pentru plătitor, cât și pentru beneficiarul plății și în care plătitorului i se pune la dispoziție o linie de credit, este oportun să se protejeze fondurile în favoarea beneficiarului plății din momentul în care acestea reprezintă creanța beneficiarului plății față de instituția de plată.

(31) Având în vedere dificultățile întâmpinate de instituțiile de plată în ceea ce privește deschiderea și menținerea conturilor de plăți la instituțiile de credit, este necesar să se prevadă o opțiune suplimentară pentru protejarea fondurilor utilizatorilor, și anume posibilitatea de a deține aceste fonduri la o bancă centrală. Totuși, această posibilitate nu ar trebui să aducă atingere posibilității ca o bancă centrală să nu ofere această opțiune, în baza legislației sale organice. ***De câte ori o bancă centrală respinge această opțiune, ar trebui să își justifice temeinic decizia față de instituția de plată vizată***. Ținând seama de necesitatea de a proteja fondurile utilizatorilor și de a evita ca aceste fonduri să fie utilizate în alte scopuri decât pentru a presta servicii de plată sau servicii de monedă electronică, este oportun să se impună obligația ca fondurile utilizatorilor serviciilor de plată să fie păstrate separat de fondurile proprii ale instituției de plată. Pentru a asigura condiții de concurență echitabile între instituțiile de plată care prestează servicii de plată și instituțiile de plată care emit monedă electronică și prestează servicii de monedă electronică, este oportun să se alinieze cât mai mult posibil regimurile aplicabile protejării fondurilor utilizatorilor, păstrând în același timp particularitățile monedei electronice. Riscul de concentrare este un risc semnificativ cu care se confruntă instituțiile de plată, în special atunci când fondurile sunt protejate la o singură instituție de credit. Prin urmare, este important să se asigure că instituțiile de plată evită, în măsura posibilului, riscul de concentrare. Din acest motiv, ABE ar trebui să fie însărcinată să elaboreze standarde tehnice de reglementare privind evitarea riscurilor în ceea ce privește protejarea fondurilor clienților.

(31a) S-ar putea întâmpla ca o instituție de credit să refuze să deschidă și să întrețină un cont pentru o instituție de plată. Acest lucru ar contraveni obiectivului de a diversifica riscurile pentru instituțiile de plată. Ca urmare, dacă refuză să deschidă sau decide să închidă contul unei instituții de plată, o instituție de credit ar trebui să aibă obligația de a oferi instituției de plată un răspuns și o motivare justificate corespunzător.

(32) Instituțiile de plată ar trebui să aibă posibilitatea de a desfășura și alte activități pe lângă cele reglementate de prezenta directivă, inclusiv prestarea de servicii operaționale și servicii auxiliare strâns legate, precum și operarea sistemelor de plată sau alte activități comerciale reglementate de dreptul aplicabil al Uniunii și de dreptul intern aplicabil.

(33) Având în vedere riscurile mai ridicate ale activității de acceptare de depozite, este oportun să se interzică instituțiilor de plată care oferă servicii de plată să accepte depozite de la utilizatori și să li se impună obligația să utilizeze fondurile primite de la utilizatori numai pentru prestarea de servicii de plată. Fondurile primite de la utilizatorii serviciilor de plată de către instituțiile de plată care oferă servicii de monedă electronică nu ar trebui să constituie depozite, nici alte fonduri rambursabile primite de la public în sensul articolului 9 din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([12]).

(34) Pentru a limita riscurile utilizării conturilor de plăți în alte scopuri decât pentru executarea operațiunilor de plată, este oportun să se precizeze că, atunci când prestează unul sau mai multe servicii de plată sau servicii de monedă electronică, instituțiile de plată ar trebui să dețină întotdeauna conturi de plăți utilizate exclusiv pentru operațiuni de plată.

(35) Instituțiilor de plată ar trebui să li se permită să acorde credite, însă această activitate ar trebui să facă obiectul unor condiții stricte. Prin urmare, este oportun să se reglementeze serviciul oferit de instituțiile de plată de a acorda credite sub formă de linii de credit și prin emiterea de carduri de credit, în măsura în care aceste servicii facilitează serviciile de plată ▌. Este oportun să li se permită instituțiilor de plată să acorde credite pe termen scurt în ceea ce privește activitățile lor transfrontaliere, cu condiția ca aceste credite să fie refinanțate folosind în principal fondurile proprii ale instituției de plată, precum și alte fonduri de pe piețele de capital, și nu fondurile deținute pe seama clienților în scopul prestării de servicii de plată. Cu toate acestea, posibilitatea respectivă nu ar trebui să aducă

([12]) Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE.

atingere Directivei 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([13]) sau altor dispoziții relevante ale dreptului Uniunii sau ale măsurilor de drept intern referitoare la condițiile de acordare a creditelor pentru consumatori. Având în vedere caracterul lor principal de creditare, serviciile de tipul „Cumperi acum, plătești mai târziu" nu ar trebui să constituie un serviciu de plată. Aceste servicii sunt reglementate de noua directivă privind creditele de consum, care înlocuiește Directiva 2008/48/CE. ***Cu toate acestea, întreprinderile care furnizează servicii de tipul „cumperi acum, plătești mai târziu" intră sub incidența prezentei directive dacă furnizează oricare dintre serviciile de plată menționate în anexa I.***

(36) Pentru a se asigura că dovezile privind respectarea obligațiilor prevăzute în prezenta directivă sunt păstrate în mod corespunzător pentru o perioadă rezonabilă de timp, este oportun să se impună obligația ca instituțiile de plată să păstreze toate evidențele corespunzătoare timp de cel puțin cinci ani. Datele cu caracter personal nu ar trebui păstrate mai mult decât este necesar pentru a se asigura acest scop și, în cazul în care o autorizație a fost retrasă, datele nu ar trebui păstrate mai mult de cinci ani de la retragere.

(37) Pentru a se asigura că o întreprindere nu prestează servicii de plată sau servicii de monedă electronică fără autorizație, este oportun să se impună obligația ca toate întreprinderile care intenționează să presteze servicii de plată sau servicii de monedă electronică să solicite o autorizație, cu excepția cazului în care prezenta directivă prevede înregistrarea în locul autorizării. În plus, pentru a asigura stabilitatea și integritatea sistemului financiar și a sistemelor de plată și pentru a proteja consumatorii, astfel de întreprinderi trebuie să fie stabilite într-un stat membru și supravegheate în mod eficace. Această cerință ar trebui să vizeze, de asemenea, instituțiile de plată care emit monedă electronică, având în vedere noile riscuri prudențiale semnificative asociate cu posibilitatea ca instituțiile emitente de monedă electronică să emită și tokenuri de monedă electronică. Pentru emitenții de monedă electronică, ar trebui să se prevadă obligația constituirii ca persoane juridice în UE astfel încât să se asigure supravegherea eficace a acestor entități și alinierea la Regulamentul (UE) 2023/1114. Tokenurile de monedă electronică sunt o formă de criptoactive care pot crește semnificativ ca dimensiune și care prezintă riscuri la adresa stabilității financiare, a suveranității monetare și a politicii monetare.

(37a) Pentru ca instituțiile de plată să se implice cu adevărat în servicii transfrontaliere, Comisia ar trebui să pună la dispoziție un site internet dedicat sau un ghișeu unic, punând într-un singur loc toate informațiile despre procedura de înregistrare în fiecare stat membru.

(38) Pentru a evita abuzurile la adresa dreptului de stabilire și pentru a evita cazurile în care o instituție de plată se stabilește într-un stat membru fără a intenționa să desfășoare vreo activitate în statul membru respectiv, este oportun să se impună obligația ca instituțiile de plată care solicită autorizarea într-un stat membru să furnizeze cel puțin o parte din activitatea lor de prestare de servicii de plată în statul membru respectiv. Obligația ca o instituție să își desfășoare o parte din activitatea sa în țara sa de origine, care a fost deja impusă prin Directiva (UE) 2015/2366, a fost interpretată foarte diferit, unele țări de origine impunând obligația ca cea mai mare parte a activității să se desfășoare pe teritoriul lor. O „parte" ar trebui ***interpretată ca însemnând*** mai puțin decât majoritatea activităților instituției pentru a menține efectul util al libertății instituției de plată de a presta servicii transfrontaliere.

(39) O instituție de plată poate desfășura alte activități decât prestarea de servicii de plată sau de servicii de monedă electronică. Pentru a asigura supravegherea adecvată a instituției de plată, este oportun să li se permită autorităților naționale competente, dacă este necesar, să impună obligația de creare a unei entități separate pentru prestarea de servicii de plată sau de servicii de monedă electronică. O astfel de decizie a autorității competente ar trebui să țină seama de impactul negativ potențial pe care un eveniment care afectează celelalte activități economice l-ar putea avea asupra solidității financiare a instituției de plată sau de impactul negativ potențial care rezultă dintr-o situație în care instituția de plată nu ar fi în măsură să prezinte raportări separate cu privire la fondurile proprii legate de activitățile de plată, de activitățile aferente monedei electronice și de alte activități pe care le desfășoară.

(40) Pentru a asigura o supraveghere adecvată și continuă a instituțiilor de plată și disponibilitatea unor informații exacte și actualizate, este oportun să se impună obligația ca instituțiile de plată să informeze autoritățile naționale competente cu privire la orice modificare a activității lor care afectează exactitatea informațiilor furnizate cu privire la autorizare, inclusiv în ceea ce privește agenții sau entitățile suplimentare cărora li se externalizează activități. Autoritățile competente ar trebui să verifice, în cazul în care există îndoieli, corectitudinea informațiilor primite.

(41) Pentru a se asigura un regim coerent de autorizare a instituțiilor de plată în întreaga Uniune, este oportun să se prevadă condiții armonizate în care autoritățile naționale competente pot retrage o autorizație eliberată unei instituții de plată.

([13]) Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO L 133, 22.5.2008, p. 66).

(42) Pentru a spori transparența operațiunilor instituțiilor de plată autorizate de autoritățile competente ale statului membru de origine sau înregistrate la acestea, inclusiv a agenților, a distribuitorilor și a sucursalelor acestora, și pentru a se asigura un nivel ridicat de protecție a consumatorilor în Uniune, este necesar să se asigure un acces facil al publicului la lista întreprinderilor care prestează servicii de plată, împreună cu mărcile lor conexe, care ar trebui incluse într-un registru public național.

(43) Pentru a se asigura că informațiile privind instituțiile de plată autorizate sau înregistrate sau entitățile abilitate în temeiul dreptului intern să presteze servicii de plată sau servicii de monedă electronică sunt disponibile în întreaga Uniune într-un registru central, ABE ar trebui să gestioneze un astfel de registru în care să publice o listă cu denumirile întreprinderilor autorizate sau înregistrate să presteze servicii de plată sau servicii de monedă electronică. În cazul în care acest lucru implică prelucrarea de date cu caracter personal, publicarea la nivelul Uniunii a informațiilor privind persoanele fizice care acționează în calitate de agenți sau distribuitori este necesară pentru a garanta că numai agenții și distribuitorii autorizați își desfășoară activitatea pe piața internă și, prin urmare, este în interesul funcționării adecvate a pieței interne a serviciilor de plată. Statele membre ar trebui să se asigure că datele pe care le furnizează cu privire la întreprinderile în cauză, inclusiv cu privire la agenții, distribuitorii și sucursalele acestora, sunt exacte și actualizate și sunt transmise ABE fără întârzieri nejustificate și, dacă este posibil, în mod automatizat. Prin urmare, ABE ar trebui să elaboreze proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza metodele și modalitățile de transmitere a acestor informații. Aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare ar trebui să asigure un nivel ridicat de granularitate și coerență a informațiilor. Atunci când elaborează proiectele respective de standarde tehnice de reglementare, ABE ar trebui să țină seama de experiența dobândită în aplicarea Regulamentului delegat (UE) 2019/411 al Comisiei. Pentru a spori transparența, este oportun ca informațiile transmise să conțină mărcile tuturor serviciilor de plată și de monedă electronică prestate. Publicarea datelor cu caracter personal ar trebui să se realizeze în conformitate cu normele în vigoare privind protecția datelor. În cazul în care datele cu caracter personal sunt publicate, ar trebui puse în aplicare garanții adecvate de protecție a datelor, care să împiedice diseminarea neintenționată online a informațiilor.

(44) Pentru a spori transparența cu privire la serviciile furnizate de prestatorii de servicii de inițiere a plății și de servicii de informare cu privire la conturi și a le aduce mai bine la cunoștință, este oportun ca ABE să mențină o listă prelucrabilă automat care să conțină informații de bază cu privire la astfel de întreprinderi și serviciile oferite de acestea. Informațiile conținute de această listă ar trebui să permită identificarea fără echivoc a prestatorilor de servicii de inițiere a plății și de servicii de informare cu privire la conturi.

(45) Pentru a extinde sfera de cuprindere a serviciilor lor, instituțiile de plată ar putea fi nevoite să recurgă la entități care să presteze servicii de plată în numele lor, inclusiv la agenți sau, în cazul serviciilor de monedă electronică, la distribuitori. Instituțiile de plată își pot exercita, de asemenea, dreptul de stabilire într-un stat membru gazdă diferit de statul membru de origine, înființând sucursale. În astfel de cazuri, este oportun ca instituția de plată să comunice autorității naționale competente toate informațiile relevante referitoare la agenți, distribuitori și sucursale și să informeze autoritățile naționale competente cu privire la orice modificare, fără întârzieri nejustificate. Pentru a asigura transparența față de utilizatorii finali, este, de asemenea, oportun ca agenții, distribuitorii sau sucursalele care acționează pe seama unei instituții de plată să informeze utilizatorii serviciilor de plată cu privire la acest fapt.

(45a) Atunci când achizitorii recurg la un agent pentru a furniza servicii de plată, merită remarcat că agentul acționează doar în numele unui achizitor în calitate de prestator principal de servicii de plată și nu în raport cu toate serviciile de plată furnizate utilizatorului serviciilor de plată.

(45b) Pentru a ține seama de tendințele de pe piață, piețele și platformele sprijinite de prestatori de servicii de plată, care oferă servicii acestor piețe și platforme, astfel încât nu dețin controlul sau posesia fondurilor pentru terți, nu ar trebui considerate agenți impliciți ai prestatorilor de servicii de plată.

(46) În desfășurarea activității lor, instituțiile de plată ar putea fi nevoite să externalizeze funcții operaționale ale unei părți a activității lor. Pentru a se asigura că acest lucru nu afectează respectarea continuă de către o instituție de plată a cerințelor prevăzute în autorizația sa sau a altor cerințe aplicabile în temeiul prezentei directive, este oportun să se impună obligația ca instituția de plată să informeze, fără întârzieri nejustificate, autoritățile naționale competente atunci când intenționează să externalizeze funcții operaționale, precum și cu privire la orice modificare referitoare la utilizarea entităților cărora li se externalizează activități.

(47) Pentru a asigura atenuarea adecvată a riscurilor pe care le poate genera externalizarea funcțiilor operaționale, este oportun să se impună obligația ca instituțiile de plată să ia măsuri rezonabile pentru a se asigura că o astfel de externalizare nu conduce la o încălcare a cerințelor prezentei directive. Instituțiile de plată ar trebui să rămână pe deplin răspunzătoare pentru orice act al angajaților lor sau al oricărui agent, distribuitor sau entitate căreia i s-au externalizat activități.

(48) Pentru a se asigura respectarea efectivă a dispozițiilor de drept intern adoptate în conformitate cu prezenta directivă, statele membre ar trebui să desemneze autorități competente responsabile cu autorizarea și supravegherea instituțiilor de plată. Statele membre ar trebui să se asigure că autorităților competente li se acordă competențele și resursele necesare, inclusiv efectivele de personal necesare, pentru a își îndeplini în mod corespunzător atribuțiile.

(49) Pentru a le permite autorităților competente să supravegheze în mod corespunzător instituțiile de plată, este oportun să se acorde acestor autorități competențe de investigare și de supraveghere, precum și posibilitatea de a impune sancțiuni și măsuri administrative necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin. Din același motiv, este oportun să se acorde autorităților competente competența de a solicita informații, de a efectua verificări la fața locului și de a emite recomandări, orientări și decizii administrative obligatorii. Statele membre ar trebui să stabilească dispoziții de drept intern***, armonizate în ton cu dispozițiile prevăzute în prezenta directivă,*** cu privire la suspendarea sau retragerea autorizației unei instituții de plată. Statele membre ar trebui să împuternicească autoritățile competente să impună sancțiuni și măsuri administrative menite în mod specific să pună capăt încălcărilor dispozițiilor privind supravegherea sau exercitarea activității de servicii de plată.

(50) Având în vedere gama largă de modele de afaceri posibile din sectorul plăților, este oportun să se permită o anumită marjă discreționară în materie de supraveghere, pentru a se asigura că riscurile identice sunt tratate la fel ***în toate statele membre***.

(51) Atunci când supraveghează respectarea de către instituțiile de plată a obligațiilor care le revin, autoritățile competente ar trebui să își exercite competențele de supraveghere cu respectarea drepturilor fundamentale, inclusiv a dreptului la viață privată. Fără a aduce atingere controlului exercitat de o autoritate independentă (autoritate națională pentru protecția datelor), în conformitate cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, statele membre ar trebui să instituie garanții adecvate și eficace în cazul în care există riscul ca exercitarea respectivelor competențe să conducă la abuzuri sau la acte arbitrare care implică încălcări grave ale respectivelor drepturi, inclusiv prin autorizarea prealabilă din partea autorității judiciare a statului membru în cauză, dacă este cazul.

(52) Pentru a asigura protecția drepturilor individuale și ale întreprinderilor, statele membre ar trebui să se asigure că toate persoanele care exercită sau au exercitat activități pentru autoritățile competente se supun obligației de secret profesional.

(53) Activitatea instituțiilor de plată poate avea caracter transfrontalier și poate fi relevantă pentru autorități competente diferite, precum și pentru ABE, Banca Centrală Europeană („BCE") și băncile centrale naționale, în calitatea lor de autorități monetare și de supraveghere. Prin urmare, este oportun să se prevadă o cooperare și un schimb de informații eficace între acestea. Acordurile privind schimbul de informații ar trebui să respecte pe deplin normele de protecție a datelor prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ([14]) și în Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului ([15]).

(54) În cazul în care intervin dezacorduri în contextul cooperării transfrontaliere între autoritățile competente, autoritățile competente respective ar trebui să poată solicita asistență din partea ABE, care ar trebui să ia o decizie fără întârzieri nejustificate. ABE ar trebui, de asemenea, să fie în măsură să acorde asistență, din proprie inițiativă, autorităților competente pentru a ajunge la un acord.

(55) O instituție de plată care își exercită dreptul de stabilire sau libertatea de a presta servicii ar trebui să furnizeze autorității competente din statul membru de origine orice informații relevante cu privire la activitatea sa și să indice respectivei autorități competente statul (statele) membru (membre) în care instituția de plată intenționează să își desfășoare activitatea, dacă intenționează să recurgă la sucursale, agenți sau distribuitori și dacă intenționează să recurgă la externalizare.

([14]) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

([15]) Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

(56) Pentru a facilita cooperarea dintre autoritățile competente și o supraveghere eficace a instituțiilor de plată, în contextul exercitării dreptului de stabilire sau a libertății de a presta servicii, este oportun ca autoritățile competente din statul membru de origine să comunice informații statului membru gazdă. În situațiile care se circumscriu așa-numitei „proceduri tripartite de «pașaport»", în care o instituție de plată autorizată într-o țară „A" utilizează un intermediar, cum ar fi un agent, un distribuitor sau o sucursală, situat într-o țară „B" pentru a oferi servicii de plată într-o altă țară „C", statul membru gazdă ar trebui să fie considerat ca fiind cel în care serviciile sunt oferite utilizatorilor finali. Ținând seama de provocările legate de cooperarea transfrontalieră dintre autoritățile competente, este oportun ca ABE să elaboreze proiecte de standarde tehnice de reglementare privind cooperarea și schimbul de informații, ținând seama de experiența dobândită în aplicarea Regulamentului delegat (UE) 2017/2055 al Comisiei ([16]).

(57) Statele membre ar trebui să poată impune obligația ca instituțiile de plată care funcționează pe teritoriul lor și al căror sediu central este situat în alt stat membru să le transmită periodic rapoarte privind activitățile pe care le desfășoară pe teritoriul acestora, în scopuri de informare sau în scopuri statistice. În cazul în care respectivele instituții de plată funcționează în temeiul dreptului de stabilire, autoritățile competente din statul (statele) membru (membre) gazdă ar trebui să poată impune obligația ca informațiile respective să fie utilizate și pentru monitorizarea respectării Regulamentului XXX [RSP]. Același lucru ar trebui să se aplice în cazul în care nu există niciun sediu în statul (statele) membru (membre) gazdă, iar instituția de plată prestează servicii în statul (statele) membru (membre) gazdă în baza libertății de a presta servicii. Pentru a facilita supravegherea rețelelor de agenți, distribuitori sau sucursale de către autoritățile competente, este oportun ca statele membre în care funcționează agenții, distribuitorii sau sucursalele respective să poată impune obligația ca instituția de plată mamă să desemneze un punct central de contact pe teritoriul său. ***Dacă un stat membru chiar impune o astfel de cerință, fiecare instituție de plată ar trebui să desemneze un singur punct central de contact pentru fiecare stat membru.*** ABE ar trebui să elaboreze standarde de reglementare care să stabilească criteriile pentru a determina momentul oportun al desemnării unui punct central de contact, precum și funcțiile posibile ale acestuia. În acest sens, ABE ar trebui să țină seama de experiența dobândită în aplicarea Regulamentelor delegate (UE) 2021/1722 ([17]) și 2020/1423 ([18]) ale Comisiei. Cerința de a desemna un punct central de contact ar trebui să fie proporțională cu atingerea obiectivului de bună comunicare și de raportare adecvată a informațiilor privind respectarea dispozițiilor relevante din Regulamentul XXX [RSP] în statul membru gazdă.

(58) În situații de urgență, dacă este necesar să se acționeze imediat pentru a gestiona o amenințare gravă la adresa interesului colectiv al utilizatorilor serviciilor de plată din statul membru gazdă, inclusiv frauda pe scară largă, autoritățile competente ale statului membru gazdă ar trebui să poată lua măsuri preventive, în paralel cu cooperarea transfrontalieră dintre autoritățile competente ale statului membru gazdă și ale statului membru de origine și sub rezerva măsurilor luate de autoritatea competentă a statului membru de origine. Măsurile respective ar trebui să fie adecvate, proporționale cu obiectivul urmărit, nediscriminatorii și temporare. Măsurile ar trebui să fie justificate în mod corespunzător. Autoritățile competente ale statului membru de origine al instituției de plată relevante și alte autorități vizate, inclusiv Comisia și ABE, ar trebui să fie informate în prealabil sau, în cazul în care acest lucru nu este posibil având în vedere situația de urgență, fără întârzieri nejustificate.

(59) Este important să se asigure că toate entitățile care prestează servicii de plată sunt incluse în domeniul de aplicare al anumitor cerințe juridice și de reglementare minime. Astfel, este oportun să se impună obligația de înregistrare a identității și a situării geografice a tuturor persoanelor care prestează servicii de plată, inclusiv a entităților care nu îndeplinesc toate condițiile pentru autorizarea în calitate de instituții de plată, cum este cazul unor instituții de plată de dimensiuni reduse. Această abordare este în concordanță cu argumentarea Recomandării nr. 14 a Grupului de Acțiune Financiară Internațională, care prevede un mecanism prin care prestatorii de servicii de plată care nu pot

([16]) Regulamentul delegat (UE) 2017/2055 al Comisiei din 23 iunie 2017 de completare a Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare referitoare la cooperarea și schimbul de informații dintre autoritățile competente în cazul activității desfășurate în baza dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii de către instituțiile de plată (JO L 294, 11.11.2017, p. 1).

([17]) Regulamentul delegat (UE) 2021/1722 al Comisiei din 18 iunie 2021 de completare a Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează cadrul pentru cooperarea și schimbul de informații dintre autoritățile competente ale statului membru de origine și cele ale statului membru gazdă în contextul supravegherii instituțiilor de plată și a instituțiilor emitente de monedă electronică ce furnizează servicii de plată la nivel transfrontalier (JO L 343, 28.9.2021, p. 1).

([18]) Regulamentul delegat (UE) 2020/1423 al Comisiei din 14 martie 2019 privind completarea Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare referitoare la criteriile de desemnare a punctelor centrale de contact în domeniul serviciilor de plată și la funcțiile acestor puncte centrale de contact (JO L 328, 9.10.2020, p. 1).

îndeplini toate condițiile prevăzute în recomandarea respectivă pot fi totuși considerați instituții de plată. În acest scop, chiar și în cazul în care entitățile sunt exceptate total sau parțial de la îndeplinirea condițiilor de autorizare, statele membre ar trebui să le înscrie în registrul instituțiilor de plată. Cu toate acestea, este esențial ca posibilitatea acordării unei derogări de la obținerea autorizației să fie condiționată de cerințe stricte referitoare la valoarea operațiunilor de plată. Entitățile care beneficiază de derogare de la obținerea autorizației nu ar trebui să se bucure de dreptul de stabilire sau de libertatea de a presta servicii și nu ar trebui să exercite indirect aceste drepturi atunci când sunt participanți la un sistem de plată.

(60) Pentru a asigura transparența în ceea ce privește posibilele derogări pentru instituțiile de plată de dimensiuni reduse, este oportun să se impună statelor membre obligația să comunice astfel de decizii Comisiei.

(61) Având în vedere natura specifică a activității desfășurate și riscurile legate de prestarea de servicii de informare cu privire la conturi, este oportun să se prevadă un regim prudențial specific pentru prestatorii de servicii de informare cu privire la conturi, care nu impune un regim complet de autorizare, ci o cerință de înregistrare mai puțin strictă, însoțită de documente și informații care să asiste autoritatea competentă în efectuarea supravegherii. Prestatorilor de servicii de informare cu privire la conturi ar trebui să li se permită să furnizeze servicii transfrontaliere, beneficiind de regulile privind procedura de „pașaport”.

(62) Pentru a îmbunătăți și mai mult accesul la numerar, un aspect ce reprezintă o prioritate a Comisiei, comercianților cu amănuntul ar trebui să li se permită să ofere, în magazinele fizice, servicii de furnizare de numerar chiar și atunci când clientul nu efectuează o achiziție, fără a fi nevoie de a avea autorizare ca prestator de servicii de plată, de a se înregistra sau de a avea calitatea de agent al unei instituții de plată. Cu toate acestea, serviciile de furnizare de numerar în cauză ar trebui să facă obiectul obligației de comunicare a eventualelor comisioane percepute clientului. Aceste servicii ar trebui furnizate de comercianții cu amănuntul în mod voluntar și ar trebui să depindă de disponibilitatea numerarului la comerciantul cu amănuntul respectiv. Pentru a preveni concurența neloială între operatorii de ATM-uri care nu administrează conturi de plăți și comercianții cu amănuntul care oferă posibilitatea de retragere de numerar necondiționată de efectuarea unei achiziții și pentru a se asigura că magazinele nu epuizează rapid numerarul, este oportun să se impună un plafon de ***100*** EUR pentru fiecare operațiune ***sau suma echivalentă în moneda statului membru în cauză***. ***Atunci când oferă serviciul respectiv, clienții ar trebui să autentifice tranzacția, iar comercianții cu amănuntul ar trebui să se asigure că tranzacția nu este anonimă.***

(63) Directivele 2007/64/CE și (UE) 2015/2366 au exclus în mod condiționat din domeniul lor de aplicare serviciile de plată oferite de anumiți operatori de distribuitoare automate de numerar (ATM). Respectiva excludere a stimulat dezvoltarea serviciilor ATM-urilor în multe state membre, în special în zonele mai puțin populate, în completarea serviciilor oferite de ATM-urile bancare. Cu toate acestea, s-a dovedit că este dificil de pus în aplicare o astfel de excludere din cauza ambiguității sale în ceea ce privește entitățile vizate. Pentru a aborda această problemă, este oportun să se precizeze în mod explicit faptul că operatorii de ATM-uri excluși anterior sunt cei care nu administrează conturi de plăți. Având în vedere riscurile limitate pe care le implică activitatea unor astfel de operatori de ATM-uri, este oportun ca aceștia să fie supuși unui regim prudențial specific adaptat la riscurile respective, care să necesite doar un regim de înregistrare, în loc să fie excluși complet din domeniul de aplicare.

(64) De multe ori, prestatorii de servicii care au dorit să beneficieze de excluderea din domeniul de aplicare al Directivei (UE) 2015/2366 nu s-au consultat cu autoritățile pentru a stabili dacă activitățile lor fac obiectul directivei respective sau sunt excluse din domeniul de aplicare al acesteia, ci s-au bazat adesea pe propriile evaluări. Acest lucru a condus la o aplicare divergentă a anumitor excluderi în rândul statelor membre. De asemenea, este posibil ca anumite excluderi să fi fost utilizate de prestatorii de servicii de plată pentru a-și modifica modelele de afaceri, astfel încât activitățile de plată pe care le oferă să nu intre în domeniul de aplicare al directivei menționate. Aceasta poate conduce la creșterea riscurilor pentru utilizatorii serviciilor de plată și la condiții divergente pentru prestatorii de servicii de plată la nivelul pieței interne. Prin urmare, prestatorii de servicii ar trebui să aibă obligația de a notifica activitățile relevante autorităților competente, astfel încât autoritățile competente să poată evalua dacă respectivele cerințe prevăzute în dispozițiile relevante sunt îndeplinite și pentru a asigura o interpretare omogenă a normelor la nivelul pieței interne. În special, pentru toate excluderile care se bazează pe respectarea unui prag, ar trebui să se prevadă o procedură de notificare pentru a se asigura respectarea cerințelor specifice. În plus, este important să se includă cerința ca potențialii prestatori de servicii de plată să notifice autorităților competente activitățile pe care le prestează în cadrul unei rețele limitate, pe baza criteriilor stabilite în Regulamentul XXX [RSP], dacă valoarea operațiunilor de plată depășește un anumit prag. Autoritățile competente ar trebui să evalueze dacă activitățile astfel notificate pot fi considerate activități prestate în cadrul unei rețele limitate, pentru a stabili dacă acestea ar trebui să rămână excluse din domeniul de aplicare.

(65) Competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește actualizarea la inflație a oricăreia dintre sume. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, la timp și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.

(66) Pentru a asigura aplicarea consecventă a cerințelor aplicabile, Comisia ar trebui să fie în măsură să se bazeze pe cunoștințele de specialitate și pe sprijinul ABE, căreia ar trebui să i se încredințeze sarcina de a pregăti ghiduri și proiecte de standarde tehnice de reglementare. Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte respectivele proiecte de standarde tehnice de reglementare. Aceste atribuții specifice sunt pe deplin conforme cu rolul și responsabilitățile ABE, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ([19]).

(66a) ABE ar trebui să coordoneze, cel puțin o dată pe an, un forum de colaborare între autoritățile naționale competente pentru a crea condiții propice pentru a armoniza și mai mult transpunerea, punerea în aplicare și asigurarea respectării dispozițiilor prevăzute în prezenta directivă.

(67) Întrucât integrarea într-o măsură mai mare a pieței interne a serviciilor de plată nu poate fi realizată în mod satisfăcător de statele membre acționând singure, deoarece implică armonizarea diferitelor norme care există în prezent în sistemele juridice ale diverselor state membre, însă ar fi realizată mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este enunțat la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.

(68) Prezenta directivă nu include cerințe de autorizare pentru sistemele de plată, schemele de plată sau mecanismele de plată, ținând seama de necesitatea de a evita orice suprapunere cu cadrul de supraveghere al Eurosistemului asupra sistemelor care vizează plățile de retail, inclusiv a sistemelor de plată de importanță sistemică și a altor sisteme, precum și cu noul cadru „PISA" al Eurosistemului și cu supravegherea de către băncile centrale naționale. De asemenea, prezenta directivă nu reglementează, în domeniul său de aplicare, prestarea de servicii tehnice, inclusiv prelucrarea sau exploatarea portofelelor electronice. Cu toate acestea, având în vedere ritmul inovării în sectorul plăților și posibila apariție a unor noi riscuri, este necesar ca, în cadrul viitoarei revizuiri a prezentei directive, Comisia să acorde o atenție deosebită acestor evoluții și să evalueze dacă domeniul de aplicare al directivei ar trebui extins pentru a include noi servicii și entități.

(69) În interesul securității juridice, este oportun să se stabilească dispoziții tranzitorii care să le permită întreprinderilor care au început să exercite activități de instituție de plată în conformitate cu dreptul intern care transpune Directiva (UE) 2015/2366 înainte de intrarea în vigoare a prezentei directive să continue activitățile respective în statul membru în cauză pe o perioadă determinată.

(70) În interesul securității juridice, ar trebui să se stabilească dispoziții tranzitorii pentru a se garanta că instituțiile emitente de monedă electronică care și-au început activitățile în conformitate cu dreptul intern care transpune Directiva 2009/110/CE pot continua aceste activități pe teritoriul statului membru în cauză pentru o perioadă determinată. Perioada respectivă ar trebui să fie mai lungă pentru instituțiile emitente de monedă electronică care au beneficiat de exceptarea prevăzută la articolul 9 din Directiva 2009/110/CE.

I

([19]) Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

(72) Precizarea că participanții pot acționa în calitate de partener central, agent de decontare sau casă de compensație ori că pot desfășura parțial sau integral aceste activități ar trebui reintrodusă în Directiva nr. 98/26/CE pentru a se asigura o interpretare similară în statele membre. De asemenea, ar trebui să se reintroducă prevederea prin care se stabilește că, atunci când acest lucru este justificat de un risc sistemic, statelor membre ar trebui să li se permită să considere un participant indirect drept participant la sistem și să aplice dispozițiile Directivei nr. 98/26/CE unui astfel de participant indirect. Cu toate acestea, pentru a se asigura că acest lucru nu limitează responsabilitatea participantului prin intermediul căruia participantul indirect trece ordinele de transfer prin sistem, acest lucru ar trebui clarificat în directiva respectivă pentru a se asigura securitatea juridică.

(73) Consumatorilor ar trebui să li se permită să își exercite drepturile în legătură cu obligațiile impuse utilizatorilor de date sau deținătorilor de date în temeiul Regulamentului (UE) 20../…. [FIDA] al Parlamentului European și al Consiliului ([20]) prin intermediul acțiunilor în reprezentare, în conformitate cu Directiva (UE) 2020/1828 a Parlamentului European și a Consiliului ([21]). În acest scop, prezenta directivă ar trebui să prevadă că Directiva (UE) 2020/1828 se aplică acțiunilor în reprezentare introduse împotriva încălcării de către utilizatorii de date sau de către deținătorii de date a dispozițiilor Regulamentului (UE) 20../…. [FIDA] care prejudiciază sau poate prejudicia interesele colective ale consumatorilor. Prin urmare, anexa la directiva menționată ar trebui modificată în consecință. Este de competența statelor membre să se asigure că această modificare se reflectă în măsurile de transpunere adoptate în conformitate cu Directiva (UE) 2020/1828.

(74) În conformitate cu principiile unei mai bune legiferări, prezenta directivă ar trebui revizuită din punctul de vedere al eficacității și eficienței sale în atingerea obiectivelor propuse, astfel cum se stabilește în evaluarea impactului care o însoțește. Revizuirea ar trebui să aibă loc la o perioadă de timp suficientă de la data ***aplicării prezentei directive*** pentru a permite ca aceasta să se bazeze pe probe adecvate. O perioadă de cinci ani se consideră adecvată. Deși revizuirea ar trebui să ia în considerare întreaga directivă, ar trebui să se acorde o atenție deosebită anumitor aspecte, și anume protejării fondurilor instituțiilor de plată ***și numărului și cotei de piață a prestatorilor de servicii de plată autorizați în temeiul prezentei directive,*** care ar putea fi afectate de normele propuse de Comisie la 18 aprilie 2023 ([22]), care, odată adoptate, ar modifica Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor. Cu toate acestea, în ceea ce privește domeniul de aplicare al prezentei directive, este oportun ca revizuirea să aibă loc mai devreme, la trei ani de data intrării în vigoare ***a Regulamentului (UE) [.../...] al Parlamentului European și al Consiliului ([23]) (Regulamentul privind serviciile de plată)***, având în vedere importanța acordată acestui aspect în Regulamentul (UE) 2022/2554. Această revizuire a domeniului de aplicare ar trebui să ia în considerare atât posibila extindere a listei serviciilor de plată reglementate pentru a include servicii precum cele prestate de sistemele de plată și de schemele de plată, cât și posibila includere în domeniul de aplicare a anumitor servicii tehnice excluse în prezent***, cum ar fi portofelele digitale***.

(75) Dat fiind numărul de modificări care trebuie aduse Directivei (UE) 2015/2366 și Directivei 2009/110/CE, este oportun ca ambele directive să fie abrogate și înlocuite cu prezenta directivă.

(76) Orice prelucrare a datelor cu caracter personal în contextul prezentei directive trebuie să respecte Regulamentul (UE) 2016/679 și Regulamentul (UE) 2018/1725. Prin urmare, autoritățile de supraveghere în temeiul Regulamentului (UE) 2016/679 și al Regulamentului (UE) 2018/1725 sunt responsabile cu supravegherea prelucrării datelor cu caracter personal efectuate în contextul prezentei directive. Atunci când transpun prezenta directivă, statele membre ar trebui să se asigure că dreptul intern include garanții adecvate privind protecția datelor pentru prelucrarea datelor cu caracter personal.

(77) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 și a emis un aviz la ***22 august 2023***.

([20]) Regulamentul (UE) 20../…. al Parlamentului European și al Consiliului privind un cadru pentru accesul la datele financiare și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010, (UE) nr. 1095/2010 și (UE) 2022/2554.

([21]) Directiva (UE) 2020/1828 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2020 privind acțiunile în reprezentare pentru protecția intereselor colective ale consumatorilor și de abrogare a Directivei 2009/22/CE (JO L 409, 4.12.2020, p. 1).

([22]) COM(2023) 228 final.

([23]) Regulamentul (UE) [.../...] al Parlamentului European și al Consiliului din [...] privind serviciile de plată în cadrul pieței interne și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L...).

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

TITLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

(1) Prezenta directivă stabilește norme privind:

(a) accesul instituțiilor de plată la activitatea de prestare de servicii de plată și de servicii de monedă electronică în cadrul Uniunii;

(b) competențele de supraveghere și instrumentele pentru supravegherea instituțiilor de plată.

(2) Statele membre pot excepta instituțiile menționate la articolul 2 alineatul (5) punctele 4-23 din Directiva 2013/36/UE de la aplicarea parțială sau integrală a dispozițiilor prezentei directive.

(3) Cu excepția cazului în care se prevede altfel, orice trimitere la servicii de plată se interpretează în prezenta directivă ca însemnând servicii de plată și servicii de monedă electronică.

(4) Cu excepția cazului în care se prevede altfel, orice trimitere la prestatorii de servicii de plată se interpretează în prezenta directivă ca însemnând prestatori de servicii de plată și prestatori de servicii de monedă electronică.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „stat membru de origine” înseamnă:

   (a) statul membru în care prestatorul de servicii de plată își are sediul social sau

   (b) în cazul în care, în conformitate cu dreptul intern, prestatorul de servicii de plată nu are sediu social, statul membru în care prestatorul de servicii de plată își are sediul central;

2. „stat membru gazdă” înseamnă statul membru, altul decât statul membru de origine, în care un prestator de servicii de plată are un agent, un distribuitor sau o sucursală sau în care prestează servicii de plată;

3. „serviciu de plată” înseamnă oricare dintre activitățile comerciale enumerate în anexa I;

4. „instituție de plată” înseamnă persoana juridică autorizată, în conformitate cu articolul 13, să presteze servicii de plată sau servicii de monedă electronică în întreaga Uniune;

5. „operațiune de plată” înseamnă acțiunea de a plasa, transfera sau retrage fonduri, pe baza unui ordin de plată emis de plătitor sau pe seama acestuia sau de beneficiarul plății sau pe seama acestuia, indiferent de eventualele obligații subiacente existente între plătitor și beneficiarul plății;

6. „executarea unei operațiuni de plată” înseamnă procesul care începe odată ce inițierea unei operațiuni de plată este finalizată și se încheie odată ce fondurile plasate, retrase sau transferate se află la dispoziția beneficiarului plății;

7. „sistem de plată” înseamnă un sistem de transfer de fonduri, reglementat de prevederi formale și standardizate și de norme comune pentru procesarea, compensarea sau decontarea operațiunilor de plată;

8. „operator al sistemului de plată” înseamnă entitatea juridică responsabilă din punct de vedere legal pentru funcționarea unui sistem de plată;

9. „plătitor” înseamnă persoana fizică sau juridică ce deține un cont de plăți și emite un ordin de plată din acel cont de plăți sau, în cazul în care nu există un cont de plăți, persoana fizică sau juridică ce emite un ordin de plată;

10. „beneficiar al plății” înseamnă persoana fizică sau juridică care este destinatarul vizat al fondurilor care fac obiectul unei operațiuni de plată;

11. „utilizator al serviciilor de plată” înseamnă persoana fizică sau juridică ce folosește un serviciu de plată sau un serviciu de monedă electronică în calitate de plătitor, de beneficiar al plății sau în ambele calități;

12. „prestator de servicii de plată” înseamnă o entitate astfel cum este menționată la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul XXX [RSP] sau o persoană fizică sau juridică ce beneficiază de o derogare în temeiul articolelor 34, 36 și 38 din prezenta directivă;

13. „cont de plăți” înseamnă un cont deținut de un prestator de servicii de plată în numele unuia sau al mai multor utilizatori ai serviciilor de plată, care este folosit pentru executarea uneia sau a mai multor operațiuni de plată și care permite trimiterea de fonduri către terți și primirea de fonduri de la terți;

14. „ordin de plată” înseamnă o dispoziție a unui plătitor sau a unui beneficiar al plății către prestatorul său de servicii de plată prin care solicită executarea unei operațiuni de plată;

15. „instrument de plată” înseamnă un dispozitiv individualizat sau dispozitive individualizate și/sau orice set de proceduri convenite între utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată, care permite/permit inițierea unei operațiuni de plată***;***

16. „prestator de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont” înseamnă un prestator de servicii de plată care furnizează și administrează un cont de plăți pentru un plătitor;

17. „serviciu de inițiere a plății” înseamnă un serviciu de emitere a unui ordin de plată la cererea plătitorului sau a beneficiarului plății cu privire la un cont de plăți deținut la un alt prestator de servicii de plată;

18. „serviciu de informare cu privire la conturi” înseamnă un serviciu online de colectare, fie direct, fie prin intermediul unui prestator de servicii tehnice, și de consolidare a informațiilor deținute cu privire la unul sau la mai multe conturi de plăți ale unui utilizator al serviciilor de plată la unul sau mai mulți prestatori de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont;

19. „prestator de servicii de inițiere a plății” înseamnă un prestator de servicii de plată care furnizează servicii de inițiere a plății;

20. „prestator de servicii de informare cu privire la conturi” înseamnă un prestator de servicii de plată care furnizează servicii de informare cu privire la conturi;

21. „consumator” înseamnă persoana fizică ce acționează, în cadrul contractelor de servicii de plată reglementate de prezenta directivă, în alte scopuri decât cele legate de activitatea sa comercială, economică sau profesională;

22. „remitere de bani” înseamnă un serviciu de plată în cadrul căruia se primesc fonduri de la un plătitor, fără crearea unui cont de plăți în numele plătitorului sau al beneficiarului plății, cu scopul unic de a transfera o sumă echivalentă unui beneficiar al plății sau unui alt prestator de servicii de plată care acționează pe seama beneficiarului plății sau în cadrul căruia aceste fonduri sunt primite pe seama beneficiarului plății și sunt puse la dispoziția acestuia;

23. „fonduri” înseamnă moneda emisă de banca centrală pentru utilizare de retail, bani scripturali și monedă electronică;

24. „prestator de servicii tehnice” înseamnă un prestator de servicii care ▌***sprijină prestarea*** de servicii de plată, fără ▌***a intra*** în vreun moment în posesia fondurilor care urmează să fie transferate;

25. „date sensibile privind plățile” înseamnă date care pot fi utilizate în scopul fraudării, inclusiv elementele de securitate personalizate;

26. „zi lucrătoare” înseamnă o zi în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului sau al beneficiarului plății implicat în executarea unei operațiuni de plată desfășoară activități ***în vederea executării unei*** operațiuni de plată;

27. „servicii de tehnologia informației ***și comunicațiilor*** (TIC)” înseamnă serviciile TIC, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 21 din Regulamentul (UE) 2022/2554;

28. „agent” înseamnă o persoană fizică sau juridică ce acționează pe seama unei instituții de plată în vederea prestării de servicii de plată;

29. „sucursală” înseamnă un punct de lucru, diferit de sediul central, care constituie o parte a instituției de plată, care nu are personalitate juridică și care efectuează direct, integral sau parțial, operațiunile inerente activității unei instituții de plată; toate punctele de lucru constituite în același stat membru de o instituție de plată al cărei sediu central este în alt stat membru sunt considerate ca fiind o singură sucursală;

30. „grup” înseamnă un grup de întreprinderi care sunt legate între ele printr-o relație astfel cum este menționată la articolul 22 ***alineatele*** (1), ▌ ***(2)*** sau ***(7)*** din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([24]) sau de întreprinderi astfel cum sunt menționate la articolele 4, 5, 6 și 7 din Regulamentul delegat (UE) nr. 241/2014 al Comisiei ([25]), care sunt legate între ele printr-o relație astfel cum este menționată la articolul 10 alineatul (1) sau la articolul 113 alineatul (6) primul paragraf sau la articolul 113 alineatul (7) primul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 575/2013***;***

31. „acceptarea operațiunilor de plată” înseamnă un serviciu de plată prestat de un prestator de servicii de plată care încheie un contract cu un beneficiar al plății, conform căruia acceptă și prelucrează operațiuni de plată, ceea ce duce la transferul fondurilor către beneficiarul plății;

32. „emiterea de instrumente de plată” înseamnă un serviciu de plată efectuat de un prestator de servicii de plată contractat să furnizeze plătitorului un instrument de plată pentru a iniția și a prelucra operațiunile de plată ale plătitorului;

33. „fonduri proprii” înseamnă fonduri astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 118 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în care cel puțin 75 % din fondurile proprii de nivel 1 sunt sub formă de fonduri proprii de nivel 1 de bază, astfel cum se menționează la articolul 50 din respectivul regulament, iar fondurile proprii de nivel 2 sunt egale cu o treime din fondurile proprii de nivel 1 sau mai mici decât o treime din fondurile proprii de nivel 1;

34. „monedă electronică” înseamnă orice valoare monetară stocată electronic, inclusiv magnetic, reprezentând o creanță asupra emitentului, care este emisă la primirea fondurilor în scopul efectuării unor operațiuni de plată și care este acceptată de alte persoane fizice sau juridice decât emitentul***;***

35. „volumul mediu de monedă electronică în circulație” înseamnă media valorii totale a obligațiilor financiare legate de moneda electronică în circulație la sfârșitul fiecărei zile calendaristice pe parcursul ultimelor șase luni calendaristice, calculată în prima zi calendaristică a fiecărei luni calendaristice și aplicată pentru respectiva lună calendaristică***;***

36. „distribuitor” înseamnă o persoană fizică sau juridică ce distribuie sau răscumpără monedă electronică pe seama unei instituții de plată;

37. „servicii de monedă electronică” înseamnă emiterea de monedă electronică, administrarea conturilor de plăți care stochează unități de monedă electronică și transferul de unități de monedă electronică;

38. „operator de ATM-uri” înseamnă operatorii de distribuitoare automate de numerar care nu ***dețin*** conturi de plăți;

39. „instituție de plată care prestează servicii de monedă electronică” înseamnă o instituție de plată care prestează servicii de emitere de monedă electronică, de administrare a conturilor de plăți care stochează unități de monedă electronică și de transfer de unități de monedă electronică, indiferent dacă prestează sau nu și oricare dintre serviciile menționate în anexa I.

([24]) Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

([25]) Regulamentul delegat (UE) nr. 241/2014 al Comisiei din 7 ianuarie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru cerințele de fonduri proprii în cazul instituțiilor (JO L 74, 14.3.2014, p. 8).

TITLUL II

INSTITUȚII DE PLATĂ

CAPITOLUL I

Autorizare și supraveghere

Secțiunea 1

Norme generale

Articolul 3

Cereri de autorizare

(1) Statele membre impun obligația ca întreprinderile, altele decât întreprinderile menționate la articolul 2 alineatul (1) literele (a), (b), (d) și (e) din Regulamentul XXX [PSR] și altele decât persoanele fizice sau juridice ce beneficiază de o derogare în temeiul articolelor 34, 36, 37 și 38 din prezenta directivă, care intenționează să presteze oricare dintre serviciile de plată menționate în anexa I sau servicii de monedă electronică să obțină o autorizație din partea autorităților competente din statul membru de origine pentru prestarea serviciilor respective.

(2) Autorizația menționată la ***alineatul (1)*** este necesară numai pentru serviciile de plată pe care instituțiile de plată solicitante intenționează efectiv să le presteze.

(3) Statele membre se asigură că întreprinderile care solicită o autorizație, astfel cum se menționează la alineatul (1), furnizează autorităților competente din statul membru de origine o cerere de autorizare, împreună cu următoarele:

(a) un program al operațiunilor care să indice în special tipul de servicii de plată avute în vedere;

(b) un plan de afaceri***,*** care ***poate să includă*** un buget estimativ ▌, care să demonstreze că solicitantul are capacitatea de a folosi, în mod adecvat și proporțional, sisteme, resurse și proceduri pentru a desfășura activitatea în mod corespunzător;

(c) dovezi care să demonstreze că solicitantul deține capitalul inițial prevăzut la articolul 5;

(d) în cazul întreprinderilor care înaintează o cerere de prestare de servicii, astfel cum sunt menționate la punctele 1-5 din anexa I, și de servicii de monedă electronică, o descriere a măsurilor întreprinse în vederea protejării fondurilor utilizatorilor serviciilor de plată în conformitate cu articolul 9;

(e) o descriere a mecanismelor de guvernanță și de control intern ale solicitantului, inclusiv a procedurilor administrative, de gestionare a riscurilor și a procedurilor contabile, și o descriere a măsurilor luate de solicitant pentru utilizarea serviciilor TIC, astfel cum se menționează la articolele 6 și 7 din Regulamentul (UE) 2022/2554, care să demonstreze că mecanismele de guvernanță și de control intern, precum și măsurile pentru utilizarea serviciilor TIC sunt proporționale, justificate, valide și adecvate;

(f) o descriere a procedurii existente pentru monitorizarea, gestionarea și urmărirea unui incident de securitate și a plângerilor legate de securitate formulate de clienți, incluzând un mecanism de raportare a incidentelor care să țină cont de obligațiile de notificare ale instituției de plată prevăzute în capitolul III din Regulamentul (UE) 2022/2554;

(g) o descriere a procesului existent pentru evidența, monitorizarea, supravegherea și restricționarea accesului la datele sensibile privind plățile;

(h) o descriere a măsurilor de asigurare a continuității activității, care să cuprindă o identificare clară a operațiunilor critice, o descriere a planurilor de continuitate a activității TIC și a planurilor de răspuns și de recuperare în domeniul TIC, precum și o descriere a procedurii de testare și reexaminare periodică a caracterului adecvat și a eficienței acestor planuri de continuitate a activității TIC și de răspuns și de recuperare în domeniul TIC, astfel cum se prevede la articolul 11 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2022/2554;

(i) o descriere a principiilor și a definițiilor aplicate pentru colectarea datelor statistice privind performanța, operațiunile și frauda;

(j) un document privind politica de securitate, care să includă:

(i) o evaluare detaliată a riscurilor în raport cu serviciile de plată și cu serviciile de monedă electronică ale solicitantului;

(ii) o descriere a măsurilor de control de securitate și de atenuare întreprinse în vederea protejării adecvate a utilizatorilor serviciilor de plată împotriva riscurilor identificate, inclusiv a fraudei și a utilizării ilegale a datelor sensibile și cu caracter personal;

(iii) în cazul instituțiilor solicitante care doresc să încheie acorduri privind schimbul de informații cu alți prestatori de servicii de plată în vederea schimbului de date privind fraudele în materie de plăți, astfel cum se menționează la articolul 83 alineatul ***(3)*** din Regulamentul XXX [RSP], concluziile evaluării impactului asupra protecției datelor menționate la articolul 83 alineatul ***(4)*** din Regulamentul XXX [RSP] și în temeiul articolului 35 din Regulamentul (UE) 2016/679 și, după caz, rezultatul consultării prealabile a autorității de supraveghere competente în temeiul articolului 36 din regulamentul respectiv***;***

(k) în cazul instituțiilor solicitante care sunt supuse obligațiilor în legătură cu spălarea banilor și finanțarea terorismului, astfel cum decurg din Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului ***([26])*** și din Regulamentul (UE) 2015/847 al Parlamentului European și al Consiliului ***([27])***, o descriere a mecanismelor de control intern instituite de solicitant pentru a respecta directiva și regulamentul respective;

(l) o descriere a structurii organizatorice a solicitantului, inclusiv, după caz, o descriere:

[redacted]

(iii) a acordurilor de externalizare;

(iv) a participării solicitantului la un sistem de plată național sau internațional;

(m) identitatea persoanelor care sunt titulari ai unor deținere calificate, direct sau indirect, la capitalul solicitantului în înțelesul articolului 4 alineatul (1) punctul 36 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și dimensiunea deținerilor respective și dovada caracterului adecvat al acestora pentru asigurarea unei administrări corecte și prudente a solicitantului;

(n) identitatea directorilor și a altor persoane care răspund de administrarea instituției de plată solicitante și, dacă este cazul:

(i) identitatea persoanelor care răspund de administrarea activităților de servicii de plată ale instituției de plată;

(ii) dovezi care să ateste faptul că persoanele care răspund de administrarea activităților de servicii de plată ale instituției de plată se bucură de o bună reputație și dețin cunoștințele și experiența adecvate pentru a presta servicii de plată, în conformitate cu dispozițiile din statul membru de origine al solicitantului;

(o) după caz, identitatea auditorilor statutari și a firmelor de audit, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctele 2 și 3 din Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului ***([28])***;

(p) statutul juridic și actul constitutiv al solicitantului;

(q) adresa sediului social al solicitantului;

([26]) Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).

([27]) Regulamentul (UE) 2015/847 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2015 privind informațiile care însoțesc transferurile de fonduri și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1781/2006 (JO L 141, 5.6.2015, p. 1).

([28]) Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate, de modificare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului și de abrogare a Directivei 84/253/CEE a Consiliului (JO L 157, 9.6.2006, p. 87).

(r) o prezentare generală a jurisdicțiilor UE în care solicitantul depune sau intenționează să depună o cerere de autorizare a funcționării ca instituție de plată;

(s) un plan de lichidare în caz de intrare în dificultate, adaptat la dimensiunea și modelul de afaceri preconizate ale solicitantului.

În sensul primului paragraf literele (d), (e), (f) și (l), statele membre se asigură că solicitantul furnizează o descriere a sistemului său de audit și a măsurilor organizatorice pe care le-a instituit pentru a proteja interesele utilizatorilor și pentru a asigura continuitatea și fiabilitatea în efectuarea serviciilor de plată sau a serviciilor de monedă electronică.

Măsurile de control de securitate și de atenuare menționate la primul paragraf litera (j) trebuie să indice modul în care solicitantul va asigura un nivel ridicat de reziliență operațională digitală, astfel cum se prevede în capitolul II din Regulamentul (UE) 2022/2554, în special în ceea ce privește securitatea tehnică și protecția datelor, inclusiv pentru software-ul și sistemele TIC utilizate de solicitant sau de întreprinderile cărora își externalizează operațiunile.

(4) Statele membre impun întreprinderilor care solicită autorizarea pentru prestarea serviciilor de plată menționate la punctul 6 din anexa I să dețină, ca o condiție pentru autorizarea acestora, o asigurare de răspundere civilă profesională care să acopere teritoriile în care își oferă serviciile sau o altă garanție comparabilă pentru răspundere***, care poate include, numai pentru perioada inițială de autorizare, un capital inițial minim de 50 000 EUR,*** pentru a se asigura că:

(a) își pot îndeplini obligațiile, astfel cum se prevede la articolele 56, 57, 59, 76 și 78 din Regulamentul XXX [RSP];

(b) suportă valoarea oricărui excedent, a oricărui prag sau a oricărei franșize din acoperirea asigurării sau din garanția comparabilă;

(c) monitorizează în permanență acoperirea asigurării sau a garanției comparabile.

(5) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:

(a) informațiile care trebuie furnizate autorităților competente în cererea de autorizare a instituțiilor de plată, inclusiv cerințele menționate la alineatul (3) literele (a), (b), (c), (e) și (g)-(k) și (r);

(b) o metodologie comună de evaluare pentru acordarea autorizației în calitate de instituție de plată sau pentru înregistrarea ca prestator de servicii de informare cu privire la conturi sau ca operator de ATM-uri, în temeiul prezentei directive;

(c) ce anume reprezintă o garanție comparabilă, astfel cum se menționează la alineatul (4) primul paragraf, care ar trebui să fie interschimbabilă cu o asigurare de răspundere civilă profesională;

(d) criteriile privind modul de stipulare a valorii monetare minime a asigurării de răspundere civilă profesională sau a altei garanții comparabile, astfel cum se menționează la alineatul (4).

(6) La elaborarea proiectelor respective de standarde tehnice de reglementare menționate la alineatul (5), ABE ține seama de:

(a) profilul de risc al întreprinderii;

(b) eventualele servicii de plată de alt tip menționate în anexa I furnizate de întreprinderea respectivă sau eventualele activități de altă natură desfășurate de aceasta;

(c) dimensiunea activității întreprinderii;

(d) caracteristicile specifice ale garanțiilor comparabile prevăzute la alineatul (4) și criteriile pentru punerea în aplicare a acestora.

ABE transmite Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la alineatul (5) până la [OP: a se introduce data = un an de la data intrării în vigoare a prezentei directive].

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010**.**

Articolul 4

Controlul acționariatului

(1) Orice persoană fizică sau juridică care a decis să dobândească sau să majoreze, în mod direct sau indirect, o deținere calificată, în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 36 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în cadrul unei instituții de plată, care ar avea ca rezultat faptul că proporția capitalului sau a drepturilor de vot deținute ar atinge sau ar depăși pragul de 20 %, 30 % sau 50 % sau faptul că instituția de plată ar deveni filiala sa, informează în prealabil, în scris, autoritățile competente ale respectivei instituții de plată în legătură cu intenția sa. Aceeași dispoziție se aplică oricărei persoane fizice sau juridice care a decis să înstrăineze, direct sau indirect, o deținere calificată sau să își reducă deținerea calificată, cu consecința că proporția capitalului sau a drepturilor de vot deținute ar scădea sub pragul de 20 %, 30 % sau 50 % sau că instituția de plată ar înceta să mai fie filiala sa.

(2) Potențialul achizitor al unei dețineri calificate în cadrul instituției de plată informează autoritatea competentă cu privire la dimensiunea deținerii avute în vedere și la informațiile relevante necesare menționate la articolul 23 alineatul (4) din Directiva 2013/36/UE.

(3) Statele membre impun obligația ca, în cazul în care este probabil ca influența exercitată de potențialul achizitor, astfel cum este menționat la alineatul (1), să fie în detrimentul unei administrări corecte și prudente a instituției de plată, autoritățile competente să se opună sau să adopte alte măsuri corespunzătoare pentru încetarea situației respective. Asemenea măsuri pot include interdicții, pot consta în sancțiuni aplicate directorilor sau persoanelor responsabile cu administrarea instituției de plată în cauză sau în suspendarea exercitării drepturilor de vot aferente acțiunilor deținute de acționarii sau asociații respectivei instituții de plată.

Măsuri similare se aplică persoanelor fizice sau juridice care nu respectă obligația de a furniza informații prealabile, în conformitate cu alineatul (2).

(4) În cazul în care se dobândește o deținere, astfel cum se prevede la alineatul (1), în pofida opoziției autorităților competente, statele membre, indiferent de alte eventuale sancțiuni care urmează a fi adoptate, dispun fie suspendarea exercitării drepturilor de vot respective, fie nulitatea voturilor exprimate, fie posibilitatea anulării acestor voturi.

Articolul 5

Capitalul inițial

Statele membre impun instituțiilor de plată să dețină, în momentul autorizării, un capital inițial, format din unul sau mai multe dintre elementele menționate la articolul 26 alineatul (1) literele (a)-(e) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, după cum urmează:

(a) în cazul în care instituția de plată prestează doar serviciul de plată menționat la punctul 5 din anexa I, capitalul său nu trebuie să fie în niciun moment inferior sumei de 25 000 EUR;

(b) în cazul în care instituția de plată prestează serviciul de plată menționat la punctul 6 din anexa I, capitalul său nu trebuie să fie în niciun moment inferior sumei de 50 000 EUR;

(c) în cazul în care instituția de plată prestează oricare dintre serviciile de plată menționate la punctele 1-4 din anexa I, capitalul său nu trebuie să fie în niciun moment inferior sumei de 150 000 EUR;

(d) în cazul în care instituția de plată prestează servicii de monedă electronică, capitalul său nu trebuie să fie în niciun moment inferior sumei de ***350 000*** EUR.

Articolul 6

Fondurile proprii

(1) Statele membre impun obligația ca fondurile proprii ale instituției de plată să nu fie inferioare valorii capitalului inițial menționate la articolul 5 sau valorii fondurilor proprii fie calculate în conformitate cu articolul 7 pentru instituțiile de plată care nu oferă servicii de monedă electronică, fie calculate în conformitate cu articolul 8 pentru instituțiile de plată care oferă servicii de monedă electronică, luându-se în considerare valoarea cea mai mare.

(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a preveni folosirea multiplă a elementelor eligibile pentru calcularea fondurilor proprii în cazul în care instituția de plată aparține aceluiași grup din care face parte o altă instituție de plată, instituție de credit, firmă de investiții, societate de administrare a investițiilor sau societate de asigurare. Aceeași dispoziție se aplică, de asemenea, în cazul în care o instituție de plată este de natură hibridă și desfășoară alte activități decât prestarea de servicii de plată sau de servicii de monedă electronică.

(3) În cazul în care se întrunesc condițiile stabilite la articolul 7 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, statele membre sau autoritățile lor competente pot alege să nu aplice articolul 7 sau 8 din prezenta directivă, după caz, instituțiilor de plată care fac obiectul supravegherii consolidate a instituției de credit mamă în conformitate cu Directiva 2013/36/UE.

Articolul 7

Calculul fondurilor proprii pentru instituțiile de plată care nu oferă servicii de monedă electronică

(1) În pofida cerințelor privind capitalul inițial prevăzute la articolul 5, statele membre impun obligația ca instituțiile de plată, altele decât instituțiile de plată care fie oferă numai servicii de inițiere a plății, astfel cum se menționează la punctul 6 din anexa I, fie oferă numai servicii de informare cu privire la conturi, astfel cum se menționează la punctul 7 din anexa I, sau ambele tipuri de servicii și altele decât instituțiile de plată care oferă servicii de monedă electronică, să dețină în orice moment fonduri proprii calculate în conformitate cu alineatul (2).

(2) Autoritățile competente impun instituțiilor de plată obligația să aplice implicit metoda B, astfel cum se prevede la litera (b) de mai jos. Cu toate acestea, autoritățile competente pot decide că, având în vedere modelul lor de afaceri specific, în special în cazul în care execută doar un număr mic de operațiuni, însă cu o valoare individuală ridicată, instituțiile de plată trebuie mai degrabă să aplice metoda A sau C. În scopul aplicării metodelor A, B și C, anul precedent trebuie înțeles ca întreaga perioadă de 12 luni anterioară momentului la care se efectuează calculul.

(a) Metoda A

Fondurile proprii ale instituției de plată trebuie să fie cel puțin egale cu 10 % din cheltuielile sale generale fixe din anul precedent. Autoritățile competente pot ajusta această cerință în caz de evoluție semnificativă a activității instituției de plată în raport cu anul precedent. În cazul în care o instituție de plată nu a înregistrat un an complet de activitate la data calculului, fondurile proprii ale instituției de plată trebuie să fie cel puțin egale cu 10 % din cheltuielile generale fixe corespunzătoare prevăzute în planul său de afaceri, cu excepția cazului în care autoritățile competente au solicitat ajustarea planului de afaceri.

(b) Metoda B

Fondurile proprii ale instituției de plată trebuie să fie cel puțin egale cu suma următoarelor elemente, înmulțite cu factorul de scală *k* menționat la alineatul (3), unde volumul plăților (VP) reprezintă o doisprezecime din valoarea totală a operațiunilor de plată executate de instituția de plată în anul precedent:

(i) 4,0 % din tranșa VP până la 5 milioane EUR;
plus

(ii) 2,5 % din tranșa VP peste 5 milioane EUR și până la 10 milioane EUR
plus

(iii) 1 % din tranșa VP peste 10 milioane EUR și până la 100 de milioane EUR
plus

(iv) 0,5 % din tranșa VP peste 100 de milioane EUR și până la 250 de milioane EUR
plus

(v) 0,25 % din tranșa VP peste 250 de milioane EUR.

(c) Metoda C

Fondurile proprii ale instituției de plată trebuie să fie cel puțin egale cu indicatorul relevant menționat la punctul (i), înmulțit cu factorul de multiplicare menționat la punctul (ii) și cu factorul de scală *k* menționat la alineatul (3).

(i) Indicatorul relevant este suma următoarelor elemente:

1. venituri din dobânzi;
2. cheltuieli cu dobânzile;
3. comisioane și taxe percepute și
4. alte venituri din exploatare.

Fiecare element este inclus în sumă cu semnul pozitiv sau negativ corespunzător. Veniturile excepționale sau neobișnuite nu pot fi folosite la calcularea indicatorului relevant. Cheltuielile legate de externalizarea serviciilor prestate de terți pot micșora indicatorul relevant în cazul în care acestea sunt generate de o întreprindere care face obiectul supravegherii în conformitate cu prezenta directivă. Indicatorul relevant se calculează pe baza observării pe 12 luni efectuate la încheierea exercițiului financiar precedent. Indicatorul relevant se calculează pe baza exercițiului financiar precedent.

Fondurile proprii calculate în conformitate cu metoda C nu trebuie să scadă sub 80 % din media celor trei exerciții financiare precedente pentru indicatorul relevant. Atunci când nu sunt disponibile cifre auditate, se pot folosi estimări.

(ii) Factorul de multiplicare este de:

1. 10 % din tranșa indicatorului relevant până la 2,5 milioane EUR;
2. 8 % din tranșa indicatorului relevant de la 2,5 milioane EUR și până la 5 milioane EUR;
3. 6 % din tranșa indicatorului relevant de la 5 milioane EUR și până la 25 de milioane EUR;
4. 3 % din tranșa indicatorului relevant de la 25 de milioane EUR și până la 50 de milioane EUR;
5. 1,5 % peste 50 de milioane EUR.

(3) Factorul de scală *k*, care trebuie folosit în cazul metodelor B și C, este următorul:

(a) 0,5 în cazul în care instituția de plată prestează doar serviciul de plată menționat la punctul 5 din anexa I;

(b) 1 în cazul în care instituția de plată prestează oricare dintre serviciile de plată menționate la punctele 1-4 din anexa I.

(4) Statele membre impun obligația ca instituțiile de plată, altele decât instituțiile de plată care fie oferă numai servicii de inițiere a plății, astfel cum se menționează la punctul 6 din anexa I, fie oferă numai servicii de informare cu privire la conturi, astfel cum se menționează la punctul 7 din anexa I, sau ambele tipuri de servicii și altele decât instituțiile de plată care oferă numai servicii de monedă electronică și care desfășoară și activitățile menționate la articolul 10, să se asigure că fondurile proprii deținute pentru serviciile enumerate la punctele 1-5 din anexa I nu sunt considerate fonduri proprii deținute în scopul articolului 10 alineatul (4) litera (d) sau pentru alte servicii care nu sunt reglementate în temeiul prezentei directive.

(5) Pe baza evaluării proceselor de gestionare a riscurilor, a bazei de date privind riscurile de pierderi și a mecanismelor de control ale instituției de plată, autoritățile competente pot impune instituției de plată obligația să dețină fonduri proprii într-un cuantum cu până la 20 % mai mare decât cuantumul care ar rezulta din aplicarea metodei alese în conformitate cu alineatul (2). Autoritățile competente pot permite instituției de plată să dețină fonduri proprii într-un cuantum cu până la 20 % mai mic decât cuantumul care ar rezulta din aplicarea metodei de aplicat în conformitate cu alineatul (2).

(6) ABE elaborează proiecte de standarde de reglementare în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 privind criteriile de stabilire a cazurilor în care modelul de afaceri al instituției de plată este de așa natură încât aceasta execută doar un număr redus de operațiuni, însă cu o valoare individuală ridicată, astfel cum se menționează la alineatul (2) de la prezentul articol.

ABE transmite Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de reglementare până la [OP: a se introduce data = un an de la data intrării în vigoare a prezentei directive].

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 8

Calculul fondurilor proprii pentru instituțiile de plată care oferă servicii de monedă electronică

(1) În pofida cerințelor privind capitalul inițial prevăzute la articolul 5, statele membre impun obligația ca instituțiile de plată care oferă atât servicii de plată, cât și servicii de monedă electronică să dețină în orice moment fonduri proprii calculate în conformitate cu articolul 7 pentru activitatea lor de servicii de plată.

(2) În pofida cerințelor privind capitalul inițial prevăzute la articolul 5, statele membre impun obligația ca instituțiile de plată care oferă numai servicii de monedă electronică să dețină în orice moment fonduri proprii calculate în conformitate cu metoda D prevăzută la alineatul (3) de mai jos.

(3) Metoda D: fondurile proprii pentru activitatea de prestare de servicii de monedă electronică trebuie să fie de cel puțin 2 % din volumul mediu de monedă electronică în circulație.

(4) Statele membre impun obligația ca instituțiile de plată care oferă atât servicii de plată, cât și servicii de monedă electronică să dețină în orice moment fonduri proprii cel puțin egale cu suma cerințelor menționate la alineatele (1) și (2).

(5) Statele membre permit instituțiilor de plată care prestează atât servicii de plată, cât și servicii de monedă electronică și care desfășoară oricare dintre activitățile menționate în anexa I care nu au legătură cu serviciile de monedă electronică sau oricare dintre activitățile menționate la articolul 10 alineatele (1) și (4) să își calculeze cerințele de fonduri proprii pe baza unei părți reprezentative presupuse a fi utilizată pentru serviciile de monedă electronică, cu condiția ca o astfel de parte reprezentativă să poată fi estimată în mod rezonabil pe baza datelor istorice și într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile competente, în cazul în care volumul de monedă electronică în circulație nu este cunoscut în avans. În cazul în care instituția de plată nu are o activitate suficient de îndelungată, cerințele de fonduri proprii ale acesteia se calculează pe baza volumului de monedă electronică în circulație preconizat în planul de afaceri, sub rezerva oricărei ajustări a planului de afaceri impusă de autoritățile competente.

(6) Articolul 7 alineatele (4) și (5) se aplică mutatis mutandis instituțiilor de plată care prestează servicii de monedă electronică.

Articolul 9

Cerințele privind protejarea fondurilor

(1) Statele membre impun obligația ca o instituție de plată care prestează serviciile de plată menționate la punctele 1-5 din anexa I sau servicii de monedă electronică să protejeze toate fondurile pe care le-a primit de la utilizatorii serviciilor de plată sau prin intermediul unui alt prestator de servicii de plată pentru executarea operațiunilor de plată sau, după caz, fondurile pe care le-a primit în schimbul monedei electronice emise, în oricare dintre următoarele moduri:

(a) fondurile respective nu se amestecă niciodată cu fondurile vreunei persoane fizice sau juridice, alta decât utilizatorul serviciilor de plată în numele căruia sunt deținute fondurile;

(b) fondurile respective sunt acoperite de o poliță de asigurare sau de o altă garanție comparabilă din partea unei societăți de asigurare sau a unei instituții de credit, care nu aparține aceluiași grup cu cel din care face parte instituția de plată respectivă, pentru o sumă echivalentă cu suma care ar fi fost separată în absența unei polițe de asigurare sau a unei alte garanții comparabile, plătibilă în cazul în care instituția de plată nu poate să își îndeplinească obligațiile financiare.

În sensul primului paragraf litera (a), în cazul în care instituția de plată deține în continuare fondurile și nu a livrat fondurile respective către beneficiarul plății sau nu a transferat fondurile respective către un alt prestator de servicii de plată până la sfârșitul zilei lucrătoare următoare celei în care s-au primit fondurile, instituția de plată:

(a) fie depune fondurile respective într-un cont separat la o instituție de credit autorizată într-un stat membru ori la o bancă centrală, la discreția băncii centrale respective;

(b) fie investește fondurile respective în active sigure și lichide, cu grad scăzut de risc, în conformitate cu dispozițiile autorităților competente din statul membru de origine.

În conformitate cu dreptul intern și în interesul utilizatorilor serviciilor de plată, instituțiile de plată protejează fondurile respective împotriva posibilității de urmărire pentru satisfacerea creanțelor altor creditori ai instituției de plată, în special în caz de insolvență a acesteia.

(2) Instituțiile de plată evită riscul de concentrare în ceea ce privește fondurile protejate ale clienților, asigurându-se***, după caz,*** că aceeași metodă de protecție nu este utilizată pentru toate fondurile protejate ale clienților. În special, instituțiile de plată depun eforturi pentru a nu proteja toate fondurile consumatorilor prin intermediul unei singure instituții de credit.

(3) În cazul în care o instituție de plată are obligația de a proteja fondurile în temeiul alineatului (1), iar o parte din respectivele fonduri urmează să fie folosită pentru operațiuni de plată viitoare, restul fondurilor urmând să fie folosite pentru alte servicii decât serviciile de plată, partea de fonduri care urmează să fie folosită pentru operațiunile de plată viitoare intră, de asemenea, sub incidența cerințelor de la alineatul (1). În cazul în care această parte este variabilă sau nu este cunoscută în avans, statele membre permit instituțiilor de plată să aplice prezentul alineat pe baza unei părți reprezentative care se estimează că va fi folosită pentru serviciile de plată, cu condiția ca această parte reprezentativă să poată fi estimată în mod rezonabil, pe baza datelor istorice, într-un mod satisfăcător pentru autoritățile competente.

(4) În cazul în care o instituție de plată prestează servicii de monedă electronică, nu este necesar ca fondurile primite în scopul emiterii de monedă electronică să fie protejate până în momentul în care fondurile sunt creditate în contul de plăți al instituției de plată sau sunt puse în alt mod la dispoziția instituției de plată în conformitate cu cerințele privind termenul de executare prevăzute în Regulamentul XXX [RSP]. În orice caz, fondurile respective trebuie să fie protejate până cel târziu la sfârșitul zilei lucrătoare următoare celei în care au fost primite, după emiterea de monedă electronică.

(5) În cazul în care o instituție de plată prestează servicii de monedă electronică, în scopul aplicării alineatului (1), activele sigure și cu grad scăzut de risc sunt elementele de activ care se încadrează într-una dintre categoriile prevăzute în tabelul 1 de la articolul 336 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, pentru care cerința de capital pentru risc specific nu depășește 1,6 %, însă cu excluderea altor elemente eligibile, astfel cum sunt definite la articolul 336 alineatul (4) din regulamentul respectiv.

În sensul alineatului (1), reprezintă, de asemenea, active sigure și cu grad scăzut de risc participațiile într-un organism de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) care investește numai în activele precizate la primul paragraf.

În cazuri excepționale și bine justificate, autoritățile competente pot hotărî, în baza unei evaluări a siguranței, a scadenței, a valorii sau a altor elemente de risc ale activelor indicate la primul și al doilea paragraf, care dintre aceste active nu sunt considerate active sigure și cu grad scăzut de risc, în sensul alineatului (1).

(6) O instituție de plată informează în prealabil autoritățile competente cu privire la orice modificare semnificativă a măsurilor luate pentru protejarea fondurilor pe care le-a primit pentru serviciile de plată prestate și, în cazul serviciilor de monedă electronică, în schimbul monedei electronice emise.

(7) ABE elaborează standarde tehnice de reglementare privind cerințele de protejare a fondurilor, stabilind în special cadre de gestionare a riscurilor privind protejarea fondurilor pentru instituțiile de plată pentru a asigura protecția fondurilor utilizatorilor și incluzând cerințe privind separarea, desemnarea, reconcilierea***, izolarea*** și calcularea cerințelor privind protejarea fondurilor ***și evitând riscul de lichiditate și de concentrare***.

ABE transmite Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de reglementare până la [OP: a se introduce data = un an de la data intrării în vigoare a prezentei directive].

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 10

Activități

(1) Pe lângă prestarea de servicii de plată sau de servicii de monedă electronică, instituțiile de plată au dreptul să desfășoare următoarele activități:

(a) prestarea de servicii operaționale și servicii auxiliare strâns legate, cum ar fi asigurarea executării operațiunilor de plată, serviciile de schimb valutar, activitățile de păstrare în custodie și stocarea și prelucrarea datelor;

(b) operarea sistemelor de plată;

(c) alte activități comerciale decât prestarea de servicii de plată sau de servicii de monedă electronică, având în vedere dreptul Uniunii și dreptul intern aplicabile.

(2) Instituțiile de plată care prestează unul sau mai multe servicii de plată sau servicii de monedă electronică trebuie să dețină numai conturi de plăți care sunt utilizate exclusiv pentru operațiuni de plată.

(3) Orice fonduri primite de instituțiile de plată de la utilizatorii serviciilor de plată în vederea prestării de servicii de plată sau de servicii de monedă electronică nu reprezintă un depozit sau alte fonduri rambursabile în înțelesul articolului 9 din Directiva 2013/36/UE.

(4) Instituțiile de plată pot acorda credite legate de serviciile de plată menționate la punctul 2 din anexa I doar dacă s-au întrunit toate condițiile următoare:

(a) creditul are caracter accesoriu și este acordat exclusiv în legătură cu executarea unei operațiuni de plată;

(b) în pofida normelor de drept intern, dacă există, privind acordarea de credite prin emitenți de cărți de credit, creditul acordat în legătură cu o plată și executat în conformitate cu articolul 13 alineatul (6) și cu articolul 30 trebuie rambursat într-o perioadă ***rezonabil de*** scurtă, care ***trebuie definită de autoritățile competente***;

(c) creditul acordat nu provine din fondurile primite sau deținute pentru executarea unei operațiuni de plată sau din fondurile care au fost primite de la utilizatorii serviciilor de plată în schimbul monedei electronice și deținute în conformitate cu articolul 9 alineatul (1);

(d) fondurile proprii ale instituției de plată sunt adecvate în orice moment și într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile de supraveghere având în vedere valoarea totală a creditului acordat.

(5) Instituțiile de plată nu acceptă depozite sau alte fonduri rambursabile în înțelesul articolului 9 din Directiva 2013/36/UE.

(6) Instituțiile de plată care prestează servicii de monedă electronică schimbă fără întârziere în monedă electronică orice fonduri, inclusiv numerar sau bani scripturali, pe care instituția de plată respectivă le-a primit de la utilizatorii serviciilor de plată. Asemenea fonduri nu constituie depozite sau alte fonduri rambursabile primite de la public în înțelesul articolului 9 din Directiva 2013/36/UE.

(7) Prezenta directivă nu aduce atingere Directivei 2008/48/CE, altor dispoziții relevante ale dreptului Uniunii ori măsurilor naționale referitoare la condițiile de acordare a creditelor pentru consumatori care nu sunt armonizate prin prezenta directivă și care respectă dreptul Uniunii.

Articolul 11

Contabilitatea și auditul statutar

(1) Directiva 86/635/CEE a Consiliului **([29])**, Directiva 2013/34/UE și Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului **([30])** se aplică mutatis mutandis instituțiilor de plată.

(2) Cu excepția unei derogări acordate în temeiul Directivei 2013/34/UE și, dacă este cazul, al Directivei 86/635/CEE, conturile anuale și conturile consolidate ale instituțiilor de plată sunt verificate de auditori statutari sau de firme de audit, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctele 2 și 3 din Directiva 2006/43/CE.

(3) În scopuri de supraveghere, statele membre impun cerința ca instituțiile de plată să furnizeze informații contabile separate, pe de o parte, pentru serviciile de plată sau pentru serviciile de monedă electronică și, pe de altă parte, pentru activitățile menționate la articolul 10 alineatul (1), care trebuie să facă obiectul unui raport de audit. Acest raport este pregătit, după caz, de auditorii statutari sau de o firmă de audit.

(4) Obligațiile prevăzute la articolul 63 din Directiva 2013/36/UE se aplică mutatis mutandis auditorilor statutari sau firmelor de audit ale instituțiilor de plată în ceea ce privește serviciile de plată sau serviciile de monedă electronică.

Articolul 12

Păstrarea evidențelor

Statele membre impun instituțiilor de plată obligația de a păstra toate evidențele corespunzătoare în sensul prezentului titlu timp de cel puțin cinci ani, fără a aduce atingere Directivei (UE) 2015/849 sau altor dispoziții relevante ale dreptului Uniunii. În cazul în care aceste evidențe includ date cu caracter personal, instituția de plată nu păstrează evidențele respective mai mult decât este necesar în sensul prezentului titlu. În cazul retragerii autorizației instituției de plată în conformitate cu articolul 16, evidențele care includ date cu caracter personal nu se păstrează mai mult de cinci ani de la retragerea autorizației.

([29]) Directiva 86/635/CEE a Consiliului din 8 decembrie 1986 privind conturile anuale și conturile consolidate ale băncilor și ale altor instituții financiare (JO L 372, 31.12.1986, p. 1).

([30]) Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate (JO L 243, 11.9.2002, p. 1).

Articolul 13

Acordarea autorizației

(1) Statele membre autorizează o instituție de plată solicitantă pentru serviciile de plată și serviciile de monedă electronică pe care intenționează să le presteze, cu condiția ca instituția de plată solicitantă:

(a) să fie o persoană juridică stabilită într-un stat membru;

(b) să fi transmis autorităților sale competente informațiile menționate la articolul 3 alineatul (3);

(c) să fi luat în considerare necesitatea de a asigura administrarea corectă și prudentă a instituției de plată solicitante și mecanisme solide de guvernanță pentru serviciile de plată sau serviciile de monedă electronică pe care intenționează să le presteze, inclusiv:

(i) o structură organizatorică clară, cu linii de responsabilitate bine definite, transparente și coerente;

(ii) proceduri eficace de identificare, gestionare, monitorizare și raportare a riscurilor la care este sau ar putea fi expusă instituția de plată solicitantă;

(iii) mecanisme adecvate de control intern, inclusiv proceduri de administrare și contabile solide.

(d) să dețină capitalul inițial menționat la articolul 5;

(e) să respecte articolul 3 alineatul (4).

Mecanismele de guvernanță și de control menționate la litera (c) trebuie să fie cuprinzătoare și proporționale cu natura, amploarea și complexitatea serviciilor de plată sau a serviciilor de monedă electronică pe care instituțiile de plată solicitante intenționează să le presteze.

ABE adoptă ghiduri privind măsurile, procesele și mecanismele menționate la prezentul alineat.

(2) Autoritățile competente ale statului membru de origine acordă o autorizație dacă informațiile și dovezile care însoțesc cererea respectă toate cerințele prevăzute la articolul 3 și dacă, după examinarea cererii, autoritățile competente își dau avizul favorabil. Înainte de acordarea unei autorizații, autoritățile competente pot consulta, în cazurile justificate, banca centrală națională sau alte autorități publice relevante.

(3) O instituție de plată care trebuie să aibă un sediu social în conformitate cu dreptul intern din statul său membru de origine trebuie să aibă sediul central în același stat membru în care se află sediul său social și trebuie să desfășoare în acel stat membru o parte din activitățile de servicii de plată sau de servicii de monedă electronică. Cu toate acestea, autoritățile competente ale statului membru în care instituția de plată trebuie să aibă sediul social nu impun instituției de plată obligația de a-și desfășura majoritatea activităților sale în țara în care își va avea sediul social.

(4) Ca o condiție pentru autorizare, autoritățile competente pot impune obligația ca instituția de plată solicitantă să înființeze o entitate separată pentru prestarea serviciilor de plată menționate la punctele 1-6 din anexa I, în cazul în care instituția de plată solicitantă desfășoară alte activități comerciale care pot sau ar putea afecta fie soliditatea financiară a instituției de plată solicitante, fie capacitatea autorităților competente de a monitoriza respectarea de către instituția de plată solicitantă a prezentei directive.

(5) Autoritățile competente refuză acordarea autorizației unei instituții de plată solicitante în oricare dintre următoarele cazuri:

(a) în cazul în care, ținând seama de nevoia de a garanta administrarea corectă și prudentă a instituției de plată, autoritățile competente respective nu sunt convinse de caracterul adecvat al acționarilor sau al asociaților care sunt titulari ai unor deținere calificate;

(b) în cazul în care există legături strânse, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 38 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, între instituția de plată și persoanele fizice sau juridice, iar acestea împiedică exercitarea efectivă a funcțiilor de supraveghere ale autorităților competente;

(c) în cazul în care actele cu putere de lege și actele administrative ale unei țări terțe care reglementează una sau mai multe persoane fizice sau juridice cu care instituția de plată are legături strânse, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 38 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, sau dificultățile legate de asigurarea respectării acestor acte cu putere de lege și acte administrative împiedică exercitarea efectivă a funcțiilor de supraveghere ale autorităților competente.

(6) O autorizație este valabilă în toate statele membre și permite instituției de plată în cauză să presteze serviciile de plată sau serviciile de monedă electronică vizate de autorizație în întreaga Uniune, în temeiul libertății de a presta servicii sau al libertății de stabilire.

Articolul 14

Comunicarea deciziei de acordare sau de refuzare a autorizației

În termen de ***maximum două*** luni de la primirea cererii de autorizare menționate la articolul 3 sau, în cazul în care o astfel de cerere este incompletă, a tuturor informațiilor menționate la articolul 3 alineatul (3), autoritățile competente informează solicitantul cu privire la acordarea autorizației sau la refuzarea acesteia. Autoritatea competentă motivează refuzul acordării autorizației.

Articolul 15

Menținerea autorizației în calitate de instituție de plată

Statele membre impun instituțiilor de plată obligația de a informa autoritatea competentă cu privire la orice modificare a informațiilor și a dovezilor furnizate în conformitate cu articolul 3, care ar putea afecta exactitatea informațiilor sau a dovezilor respective.

Articolul 16

Retragerea autorizației de instituție de plată

(1) Autoritățile competente ale statului membru de origine pot retrage o autorizație acordată unei instituții de plată doar în cazul în care:

(a) instituția de plată nu a utilizat autorizația în termen de 12 luni de la obținerea autorizației respective sau nu a prestat niciunul dintre serviciile pentru care a fost autorizată timp de mai mult de șase luni consecutive;

(b) instituția de plată a renunțat în mod explicit la autorizația respectivă;

(c) instituția de plată nu mai îndeplinește condițiile de acordare a autorizației sau nu informează autoritatea competentă cu privire la modificări importante în acest sens;

(d) instituția de plată a obținut autorizația pe baza unor declarații false sau prin orice alt mijloc ilegal;

(e) instituția de plată și-a încălcat obligațiile în ceea ce privește prevenirea spălării banilor sau a finanțării terorismului în temeiul Directivei (UE) 2015/849;

(f) continuarea prestării serviciilor de plată sau a serviciilor de monedă electronică de către instituția de plată ar amenința stabilitatea sistemului de plată sau încrederea în acesta;

(g) instituția de plată se încadrează într-una dintre situațiile pentru care dreptul intern prevede retragerea autorizației.

(2) Autoritatea competentă motivează orice retragere a unei autorizații și informează părțile implicate în consecință.

(3) Autoritatea competentă face publică retragerea unei autorizații, inclusiv în registrele și listele menționate la articolele 17 și 18.

Articolul 17

Registrul instituțiilor de plată din statul membru de origine

(1) Statele membre gestionează și mențin un registru electronic public al instituțiilor de plată, inclusiv al entităților înregistrate în conformitate cu articolele 34, 36 și 38, precum și al agenților sau distribuitorilor acestora. Statele membre se asigură că acest registru cuprinde toate informațiile următoare:

(a) instituțiile de plată autorizate în conformitate cu articolul 13 și agenții sau distribuitorii acestora, dacă este cazul;

(b) persoanele fizice și juridice înregistrate în conformitate cu articolul 34 alineatul (2), articolul 36 alineatul (1) sau articolul 38 alineatul (1) și agenții sau distribuitorii acestora, dacă este cazul;

(c) instituțiile menționate la articolul 1 alineatul (2) care, în conformitate cu dreptul intern, sunt abilitate să presteze servicii de plată sau servicii de monedă electronică.

Sucursalele instituțiilor de plată sunt înscrise în registrul statului membru de origine dacă sucursalele respective prestează servicii în alt stat membru decât statul membru de origine.

(2) Registrul public menționat la alineatul (1):

(a) identifică serviciile de plată și serviciile de monedă electronică, precum și mărcile aferente pentru care instituția de plată a fost autorizată sau pentru care persoana fizică sau juridică a fost înregistrată;

(b) include agenții sau distribuitorii, după caz, prin intermediul cărora instituția de plată prestează servicii de plată sau servicii de monedă electronică, cu excepția emiterii de monedă electronică, și precizează serviciile pe care aceștiagenți sau distribuitori le desfășoară în numele instituției de plată;

(c) include celelalte state membre în care instituția de plată își desfășoară activitatea și indică data la care au început aceste activități care fac obiectul procedurii de pașaport.

(3) Statele membre se asigură că instituțiile de plată sunt înscrise în registrul menționat la alineatul (1) separat de persoanele fizice și juridice înregistrate în conformitate cu articolul 34, 36 sau 38 și că registrul respectiv este pus la dispoziția publicului pentru consultare, este accesibil online și actualizat fără întârziere.

(4) Autoritățile competente înscriu în registrul public datele autorizării sau înregistrării, orice retragere a autorizației, suspendare a autorizației și orice retragere a unei înregistrări în temeiul articolului 34, 36 sau 38.

(5) Autoritățile competente notifică ABE, fără întârzieri nejustificate, motivele care au stat la baza retragerii autorizației sau a înregistrării, a suspendării autorizației sau a înregistrării sau a oricărei derogări în temeiul articolului 34, 36 sau 38.

Articolul 18

Registrul ABE

(1) ABE gestionează și menține un registru electronic central al instituțiilor de plată, inclusiv al entităților înregistrate în conformitate cu articolele 34, 36 și 38, precum și al agenților sau distribuitorilor și sucursalelor acestora, după caz. Registrul electronic central conține informațiile notificate de autoritățile competente în conformitate cu alineatul (3). ABE este responsabilă pentru prezentarea corectă a respectivelor informații.

(2) ABE pune registrul electronic central la dispoziția publicului pe site-ul său web și permite un acces facil la registru și o căutare ușoară a informațiilor din registru, în mod gratuit.

(3) Autoritățile competente furnizează ABE informațiile introduse în registrele lor publice naționale în conformitate cu articolul 17 cel târziu în termen de o zi lucrătoare de la data la care au introdus informațiile respective în registrele publice naționale.

(4) Autoritățile competente sunt responsabile pentru exactitatea informațiilor conținute în registrele lor naționale și furnizate ABE, precum și pentru actualizarea acestor informații. Trebuie puse la dispoziția societăților înscrise în registru mijloace de corectare a oricăror inexactități care le privesc.

(5) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare privind gestionarea și menținerea registrului electronic central menționat la alineatul (1) și privind accesul la informațiile conținute de acesta pentru a se asigura că numai autoritatea competentă în cauză sau ABE poate modifica informațiile conținute în registru.

ABE transmite Comisiei respectivele proiecte de standarde tehnice de reglementare până la [OP: a se introduce data = 18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive].

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(6) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare referitoare la detaliile și la structura informațiilor care trebuie notificate în temeiul alineatului (1), inclusiv standardele privind datele și formatele pentru informații, astfel cum se prevede în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/410 al Comisiei ***([31])***.

ABE transmite Comisiei respectivele proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la [OP: a se introduce data = 18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive].

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(7) ABE elaborează, gestionează și menține o listă centrală, prelucrabilă automat a prestatorilor de servicii de plată care oferă serviciile de plată enumerate la punctele 6 și 7 din anexa I, pe baza celor mai recente informații conținute în registrul ABE menționat la alineatul (1) și în registrul ABE al instituțiilor de credit creat în temeiul articolului 8 alineatul (2) litera (j) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010. Lista respectivă conține numele și codul de identificare al respectivilor prestatori de servicii de plată, precum și statutul autorizării acestora.

Secțiunea 2

Utilizarea agenților, a distribuitorilor, a sucursalelor și a externalizării

Articolul 19

Utilizarea agenților

(1) Instituțiile de plată care intenționează să presteze servicii de plată***, altele decât servicii de monedă electronică,*** comunică autorităților competente din statul membru de origine prin intermediul agenților toate informațiile următoare:

(a) numele și adresa agentului;

(b) o descriere actualizată a mecanismelor de control intern pe care agentul le va utiliza pentru a se conforma Directivei (UE) 2015/849;

(c) identitatea directorilor și a celorlalte persoane care răspund de administrarea agentului și, în cazul în care agentul nu este un prestator de servicii de plată, dovada competenței și onorabilității persoanelor respective pentru îndeplinirea sarcinilor lor;

(d) serviciile de plată prestate de instituția de plată pentru care este mandatat agentul;

(e) după caz, codul unic de identificare sau numărul agentului.

(2) Statele membre se asigură că autoritățile competente ale statului membru de origine comunică instituției de plată, în termen de ***o lună*** de la primirea informațiilor menționate la alineatul (1), dacă agentul a fost înscris în registrul menționat la articolul 17. Odată înscris în registru, agentul poate începe prestarea de servicii de plată.

(3) În cazul în care consideră că informațiile menționate la alineatul (1) sunt incorecte, înainte de a înscrie agentul în registrul menționat la articolul 17, autoritățile competente iau măsuri suplimentare pentru verificarea informațiilor.

(4) În cazul în care, după verificarea informațiilor menționate la alineatul (1), autoritățile competente nu sunt convinse că informațiile respective sunt corecte, acestea refuză înscrierea agentului în registrul menționat la articolul 17 și informează instituția de plată în acest sens fără întârzieri nejustificate.

([31]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/410 al Comisiei din 29 noiembrie 2018 de stabilire a standardelor tehnice de punere în aplicare în ceea ce privește detaliile și structura informațiilor din domeniul serviciilor de plată care trebuie notificate de autoritățile competente Autorității Bancare Europene în temeiul Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 73, 15.3.2019, p. 20).

(5) Statele membre se asigură că instituțiile de plată care doresc să presteze servicii de plată într-un alt stat membru prin angajarea unui agent sau care intenționează să presteze servicii de plată într-un alt stat membru decât statul membru de origine prin intermediul unui agent situat într-un stat membru terț urmează procedurile prevăzute la articolul 30.

(6) Statele membre se asigură că instituțiile de plată își informează utilizatorii serviciilor de plată cu privire la faptul că un agent acționează în numele lor.

(7) Statele membre se asigură că instituțiile de plată comunică autorităților competente din statul membru de origine orice modificare referitoare la utilizarea agenților, inclusiv cu privire la agenții suplimentari, fără întârzieri nejustificate și în conformitate cu procedura prevăzută la alineatele (2), (3) și (4).

Articolul 20

Distribuitorii de servicii de monedă electronică

(1) Statele membre permit instituțiilor de plată care prestează servicii de monedă electronică să distribuie și să răscumpere moneda electronică prin intermediul distribuitorilor.

(2) Statele membre se asigură că instituțiile de plată care intenționează să presteze servicii de monedă electronică prin intermediul unui distribuitor aplică mutatis mutandis cerințele prevăzute la articolul 19.

(3) În cazul în care instituția de plată intenționează să distribuie servicii de monedă electronică într-un alt stat membru prin angajarea unui distribuitor, articolele 30-33, cu excepția articolului 31 alineatele (4) și (5) din prezenta directivă, inclusiv actele delegate adoptate în conformitate cu articolul 30 alineatul (5) din prezenta directivă, se aplică mutatis mutandis respectivei instituții de plată.

Articolul 21

Sucursale

(1) Statele membre impun obligația ca ***o instituție*** de plată care intenționează să presteze servicii de plată într-un alt stat membru prin înființarea unei sucursale sau care intenționează să presteze servicii de plată într-un alt stat membru decât statul ***său*** membru de origine prin intermediul unei sucursale situate într-un stat membru terț să urmeze procedurile prevăzute la articolul 30.

(2) Statele membre se asigură că instituțiile de plată impun obligația ca sucursalele care acționează în numele lor să informeze utilizatorii serviciilor de plată cu privire la acest fapt.

Articolul 22

Entitățile cărora li se externalizează activități

(1) Statele membre se asigură că instituțiile de plată care intenționează să externalizeze funcții operaționale ale serviciilor de plată sau ale serviciilor de monedă electronică informează în acest sens autoritățile competente din statul membru de origine.

Statele membre se asigură că instituțiile de plată nu externalizează funcții operaționale importante, inclusiv sisteme TIC, într-un mod care să afecteze semnificativ calitatea controlului intern al instituției de plată și capacitatea autorităților competente de a monitoriza și de a urmări respectarea de către instituția de plată a tuturor obligațiilor prevăzute în prezenta directivă.

O funcție operațională este importantă în cazul în care apariția unei anomalii sau a unei deficiențe în îndeplinirea sa ar afecta semnificativ capacitatea instituției de plată de a respecta în permanență cerințele de autorizare, celelalte obligații care îi revin în conformitate cu prezenta directivă, performanțele sale financiare ori soliditatea sau continuitatea serviciilor sale de plată sau a serviciilor de monedă electronică desfășurate de aceasta.

Statele membre se asigură că, atunci când externalizează funcții operaționale importante, instituțiile de plată îndeplinesc toate condițiile următoare:

(a) externalizarea nu conduce la delegarea responsabilității personalului de conducere de nivel superior;

(b) nu se modifică relația și obligațiile pe care instituția de plată le are față de utilizatorii serviciilor sale de plată în temeiul prezentei directive;

(c) nu sunt afectate condițiile pe care instituția de plată trebuie să le respecte pentru a fi și a rămâne autorizată;

(d) niciuna dintre celelalte condiții de care a depins autorizarea instituției de plată nu este eliminată sau modificată.

(2) Statele membre se asigură că instituțiile de plată comunică autorităților competente din statul membru de origine, fără întârzieri nejustificate, orice modificare referitoare la utilizarea entităților cărora li se externalizează activități.

Articolul 23

Răspundere

(1) Statele membre se asigură că instituțiile de plată care recurg la terți pentru exercitarea funcțiilor operaționale iau măsuri rezonabile pentru a garanta respectarea cerințelor prezentei directive.

(2) Statele membre impun obligația ca instituțiile de plată să rămână pe deplin răspunzătoare pentru toate acțiunile angajaților lor sau ale oricărui agent, ale oricărui distribuitor, ale oricărei sucursale sau ale oricărei entități căreia i se externalizează activități.

Secțiunea 3

Autoritățile competente și supravegherea

Articolul 24

Desemnarea autorităților competente

(1) Statele membre desemnează în calitate de autorități competente responsabile cu autorizarea și supravegherea prudențială a instituțiilor de plată și însărcinate cu atribuțiile prevăzute în cadrul prezentului titlu fie autorități publice, fie organisme recunoscute de dreptul intern sau de autoritățile publice special abilitate în acest scop de dreptul intern, inclusiv băncile centrale naționale. Statele membre nu desemnează în calitate de autorități competente instituții de plată, instituții de credit sau oficii poștale care prestează servicii de virament.

Autoritățile competente sunt independente de organismele economice și evită orice conflict de interese.

Statele membre furnizează Comisiei denumirea și datele de contact ale autorității competente desemnate în conformitate cu primul paragraf.

(2) Statele membre se asigură că autoritățile competente desemnate în temeiul alineatului (1) dispun de toate competențele necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor lor.

Statele membre se asigură că autoritățile competente dispun de resursele necesare, în special în ceea ce privește personalul specializat, pentru a-și îndeplini sarcinile.

(3) Statele membre care au desemnat mai multe autorități competente în ceea ce privește aspectele reglementate de prezentul titlu sau care au desemnat în calitate de autorități competente autoritățile competente responsabile cu supravegherea instituțiilor de credit se asigură că autoritățile respective cooperează îndeaproape pentru a-și îndeplini atribuțiile în mod eficace.

(4) Sarcinile autorităților competente desemnate în temeiul alineatului (1) țin de responsabilitatea autorităților competente ale statului membru de origine.

(5) Alineatul (1) nu implică faptul că autoritățile competente au obligația de a supraveghea alte activități comerciale ale instituțiilor de plată decât prestarea de servicii de plată și activitățile menționate la articolul 10 alineatul (1) litera (a).

Articolul 25

Supraveghere

(1) Statele membre se asigură că autoritățile competente efectuează controale proporționale, adecvate și adaptate riscurilor la care sunt expuse instituțiile de plată în vederea verificării conformității permanente cu prezentul titlu.

Pentru verificarea conformității cu prezentul titlu, autoritățile competente sunt abilitate în special să adopte următoarele măsuri:

(a) să solicite instituției de plată să furnizeze orice informație necesară pentru monitorizarea conformității, precizând scopul solicitării, după caz, și termenul până la care trebuie furnizate informațiile;

(b) să efectueze verificări la fața locului în spațiile de activitate ale instituției de plată, ale oricărui agent, ale oricărui distribuitor sau ale oricărei sucursale care prestează servicii de plată sau servicii de monedă electronică sub răspunderea instituției de plată sau în spațiile de activitate ale oricărei entități căreia i se externalizează activități;

(c) să emită recomandări, orientări și, dacă este cazul, dispoziții administrative cu caracter obligatoriu;

(d) să suspende sau să retragă autorizația în temeiul articolului 16.

(2) Fără a aduce atingere articolului 16 și oricăror dispoziții de drept penal intern, statele membre prevăd că autoritățile lor competente pot impune sancțiuni sau măsuri menite în mod specific să pună capăt încălcărilor constatate și să elimine cauzele unor astfel de încălcări instituțiilor de plată sau celor care controlează efectiv activitatea instituțiilor de plată care încalcă dispozițiile de transpunere a prezentei directive.

(3) În pofida cerințelor de la articolul 5, articolul 6 alineatele (1) și (2), articolul 7 și articolul 8, statele membre se asigură că autoritățile competente pot lua măsurile menționate la alineatul (1) din prezentul articol pentru a asigura un capital suficient pentru instituțiile de plată, în special în cazul în care alte activități decât serviciile de plată sau serviciile de monedă electronică afectează sau pot afecta soliditatea financiară a instituțiilor de plată.

Articolul 26

Secretul profesional

(1) Fără a aduce atingere situațiilor prevăzute de dreptul penal intern, statele membre se asigură că toate persoanele care exercită sau au exercitat activități pentru autoritățile competente, precum și orice experți care acționează în numele autorităților competente au obligația de a păstra secretul profesional.

(2) Pentru a se asigura protecția drepturilor individuale și comerciale, schimbul de informații în conformitate cu articolul 28 face obiectul obligației de secret profesional atât în ceea ce privește autoritatea care comunică informațiile respective, cât și autoritatea care primește informațiile respective.

(3) Statele membre pot aplica prezentul articol ținând seama, mutatis mutandis, de articolele 53-61 din Directiva 2013/36/UE.

Articolul 27

Dreptul de a acționa în instanță

(1) Statele membre se asigură că deciziile luate de autoritățile competente în privința unei instituții de plată, în temeiul actelor cu putere de lege și actelor administrative adoptate în conformitate cu prezenta directivă, pot fi atacate în instanță.

(2) Alineatul (1) se aplică, de asemenea, în caz de abținere de a acționa.

Articolul 28

Cooperarea și schimbul de informații

(1) Autoritățile competente ale diverselor state membre cooperează între ele și, după caz, cu BCE și cu băncile centrale naționale ale statelor membre, cu ABE și cu alte autorități competente relevante desemnate în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern aplicabil prestatorilor de servicii de plată.

(2) Statele membre autorizează schimburile de informații între autoritățile lor competente și:

(a) autoritățile competente din alte state membre responsabile cu autorizarea instituțiilor de plată solicitante și supravegherea instituțiilor de plată;

(b) BCE și băncile centrale naționale ale statelor membre, în calitate de autorități monetare și de supraveghere și, după caz, alte autorități publice responsabile cu supravegherea sistemelor de plată și de decontare;

(c) alte autorități relevante desemnate în temeiul prezentei directive și al altor dispoziții ale dreptului Uniunii aplicabile prestatorilor de servicii de plată, inclusiv Directiva (UE) 2015/849;

(d) ABE, în calitatea sa de entitate care contribuie la funcționarea eficace și coerentă a mecanismelor de supraveghere, astfel cum se prevede la articolul 1 alineatul (5) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 29

Soluționarea dezacordurilor dintre autoritățile competente din state membre diferite

(1) În cazul în care o autoritate competentă dintr-un stat membru consideră că, în legătură cu un anumit aspect, cooperarea transfrontalieră cu autoritățile competente dintr-un alt stat membru menționată la articolul 28, 30, 31, 32 sau 33 nu respectă condițiile prevăzute în dispozițiile respective, aceasta poate sesiza ABE în acest sens și îi poate solicita asistență în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(2) Atunci când i s-a solicitat asistență în temeiul alineatului (1), ABE ia o decizie în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 fără întârzieri nejustificate. ABE poate, de asemenea, să acorde asistență din proprie inițiativă autorităților competente, în vederea ajungerii la un acord, în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf din regulamentul respectiv. În orice caz, autoritățile competente implicate își amână deciziile în așteptarea unei decizii în temeiul articolului 19 din regulamentul respectiv.

Articolul 30

Cererea de exercitare a dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii

(1) Statele membre se asigură că orice instituție de plată care dorește să presteze servicii de plată sau servicii de monedă electronică pentru prima dată într-un alt stat membru decât statul membru de origine, inclusiv prin intermediul unui sediu într-un stat membru terț, în exercitarea dreptului de stabilire sau a libertății de a presta servicii, comunică următoarele informații autorităților competente din statul membru de origine:

(a) numele, adresa și, după caz, numărul autorizației instituției de plată;

(b) statul (statele) membru (membre) în care instituția de plată intenționează să desfășoare activități și data planificată de începere a activității în statul membru respectiv;

(c) serviciul (serviciile) de plată sau serviciul (serviciile) de monedă electronică pe care instituția de plată intenționează să îl (le) presteze;

(d) în cazul în care instituția de plată intenționează să utilizeze un agent sau un distribuitor, informațiile menționate la articolul 19 alineatul (1) și la articolul 20 alineatul (2);

(e) în cazul în care instituția de plată intenționează să utilizeze o sucursală:

(i) informațiile menționate la articolul 3 alineatul (3) literele (b) și (e) cu privire la activitățile de servicii de plată sau de servicii de monedă electronică din statul membru gazdă;

(ii) o descriere a structurii organizatorice a sucursalei;

(iii) identitatea persoanelor care răspund de administrarea sucursalei.

Statele membre se asigură că instituțiile de plată care intenționează să externalizeze funcții operaționale ale serviciilor de plată sau ale serviciilor de monedă electronică altor entități din statul membru gazdă informează ***imediat*** în acest sens autoritățile competente din statul membru de origine.

(1a) Comisia creează un site internet dedicat, cu toate informațiile puse într-un singur loc despre cum se pot înregistra instituțiile de plată în fiecare stat membru.

(2) În termen de ***10 zile lucrătoare*** de la primirea tuturor informațiilor menționate la alineatul (1), autoritățile competente ale statului membru de origine transmit informațiile respective autorităților competente ale statului membru gazdă. În cazul în care serviciile sunt prestate prin intermediul unui al treilea stat membru, statul membru care trebuie notificat este cel în care serviciile sunt furnizate utilizatorilor serviciilor de plată.

În termen de ***15 zile lucrătoare*** de la primirea informațiilor de la autoritățile competente ale statului membru de origine, autoritățile competente ale statului membru gazdă evaluează informațiile respective și furnizează autorităților competente ale statului membru de origine informații relevante în legătură cu serviciile de plată sau serviciile de monedă electronică pe care instituția de plată relevantă intenționează să le presteze în virtutea libertății de stabilire sau a libertății de a presta servicii. Autoritățile competente ale statului membru gazdă informează autoritățile competente ale statului membru de origine cu privire la eventualele motive de îngrijorare în legătură cu intenția contractării unui agent, a unui distribuitor sau a înființării unei sucursale în ceea ce privește spălarea banilor sau finanțarea terorismului în sensul Directivei (UE) 2015/849. Înainte de a proceda astfel, autoritatea competentă a statului membru gazdă ia legătura cu autoritățile competente relevante, astfel cum se prevede la articolul 7 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/849, pentru a stabili dacă există astfel de motive.

Autoritățile competente ale statului membru de origine care nu sunt de acord cu evaluarea autorităților competente ale statului membru gazdă furnizează autorităților competente ale statului membru gazdă motivele dezacordului respectiv.

În cazul în care evaluarea autorităților competente ale statului membru de origine, în lumina informațiilor primite de la autoritățile competente ale statului membru gazdă, nu este favorabilă, autoritatea competentă a statului membru de origine refuză înregistrarea agentului, a sucursalei sau a distribuitorului sau retrage înregistrarea, dacă aceasta a fost făcută deja.

(3) În termen de ***30 de zile lucrătoare*** de la primirea informațiilor menționate la alineatul (1), autoritățile competente ale statului membru de origine comunică decizia luată autorităților competente ale statului membru gazdă și instituției de plată.

Din momentul înscrierii în registrul menționat la articolul 17, agentul, distribuitorul sau sucursala își poate începe activitățile în statul membru gazdă relevant.

Statele membre se asigură că instituția de plată notifică autorităților competente din statul membru de origine data începerii activităților desfășurate pe seama instituției de plată prin intermediul agentului, al distribuitorului sau al sucursalei în statul membru gazdă în cauză. Autoritățile competente ale statului membru de origine informează autoritățile competente ale statului membru gazdă în acest sens.

(4) Statele membre se asigură că instituția de plată comunică autorităților competente ale statului membru de origine orice modificare relevantă referitoare la informațiile comunicate în conformitate cu alineatul (1), fără întârzieri nejustificate, inclusiv cu privire la agenți, distribuitori, sucursale sau entități suplimentare cărora li se externalizează activități în statele membre gazdă în care instituția de plată își desfășoară activitatea. Se aplică procedura prevăzută la alineatele (2) și (3).

(5) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează cadrul pentru cooperare și pentru schimbul de informații dintre autoritățile competente ale statului membru de origine și cele ale statului membru gazdă, în conformitate cu prezentul articol. Proiectele de standarde tehnice de reglementare trebuie să precizeze metoda, mijloacele și detaliile referitoare la cooperarea în ceea ce privește notificarea instituțiilor de plată care desfășoară activități transfrontaliere și, în special, domeniul de aplicare și tratarea informațiilor care trebuie prezentate, inclusiv o terminologie comună și modele de notificare standard pentru a asigura un proces de notificare coerent și eficient.

ABE transmite Comisiei respectivele proiecte de standarde tehnice de reglementare până la [OP: a se introduce data = 18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive].

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 31

Supravegherea instituțiilor de plată care își exercită dreptul de stabilire și libertatea de a presta servicii

(1) Atunci când efectuează controalele și iau măsurile necesare prevăzute în prezentul titlu în ceea ce privește agentul, distribuitorul sau sucursala unei instituții de plată situate pe teritoriul unui alt stat membru, autoritățile competente ale statului membru de origine cooperează cu autoritățile competente ale statului membru gazdă, inclusiv prin informarea autorităților competente ale statului membru gazdă cu privire la locul în care intenționează să efectueze o verificare la fața locului pe teritoriul statului membru gazdă respectiv.

Autoritățile competente ale statului membru de origine pot delega autorităților competente ale statului membru gazdă atribuția de a efectua verificări la fața locului la instituția de plată în cauză.

(2) Autoritățile competente ale statelor membre gazdă pot solicita instituțiilor de plată care au agenți, distribuitori sau sucursale pe teritoriul lor să le transmită rapoarte periodice cu privire la activitățile desfășurate pe teritoriul acestora.

Astfel de rapoarte sunt necesare în scopuri informative sau statistice și, în măsura în care agenții, distribuitorii sau sucursalele prestează servicii de plată sau servicii de monedă electronică, pentru a monitoriza respectarea titlurilor II și III din Regulamentul XXX [RSP]. Agenții, distribuitorii sau sucursalele fac obiectul unor cerințe privind secretul profesional cel puțin echivalente cu cele menționate la articolul 26.

Autoritățile competente ale statului membru gazdă pot solicita informații ad-hoc de la instituțiile de plată în cazul în care autoritățile respective dețin dovezi privind nerespectarea prezentului titlu sau a titlurilor II și III din Regulamentul XXX [RSP].

(3) Autoritățile competente ale statului membru de origine și ale statului membru gazdă își comunică reciproc toate informațiile esențiale sau relevante, în special în cazul constatării sau al suspectării unor încălcări din partea unui agent, a unui distribuitor sau a unei sucursale și în cazul în care astfel de încălcări s-au produs în contextul exercitării libertății de a presta servicii. Autoritățile competente comunică, la cerere, toate informațiile relevante și, din proprie inițiativă, toate informațiile esențiale, inclusiv cele privind respectarea de către instituția de plată a condițiilor prevăzute la articolul 13 alineatul (3).

(4) Statele membre pot impune obligația ca instituțiile de plată care își desfășoară activitatea pe teritoriul lor prin intermediul agenților, al căror sediu central este situat în alt stat membru, să numească un punct central de contact pe teritoriul acestora pentru a asigura comunicarea adecvată și raportarea adecvată a informațiilor în conformitate cu titlurile II și III din Regulamentul XXX [RSP] și pentru a facilita supravegherea de către autoritățile competente ale statului membru de origine și ale statului membru gazdă, inclusiv prin transmiterea de documente și de informații autorităților competente, la cerere. ***Dacă un stat membru decide să impună o astfel de cerință, fiecare instituție de plată desemnează un singur punct central de contact în statul membru respectiv.***

(5) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza criteriile care trebuie aplicate atunci când se stabilesc, în conformitate cu principiul proporționalității, circumstanțele în care este adecvată desemnarea punctului central de contact menționat la alineatul (4), precum și funcțiile acestor puncte de contact.

Proiectele de standarde tehnice de reglementare respective țin seama în special de:

(a) volumul total și valoarea operațiunilor efectuate de instituția de plată în statele membre gazdă;

(b) tipul serviciilor de plată prestate;

(c) numărul total de agenți stabiliți în statul membru gazdă.

ABE transmite Comisiei respectivele proiecte de standarde tehnice de reglementare până la [OP: a se introduce data = 18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive].

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 32

Măsuri în caz de neconformitate, inclusiv măsuri preventive

(1) În cazul în care o autoritate competentă a unui stat membru gazdă consideră că o instituție de plată care are agenți, distribuitori sau sucursale pe teritoriul său nu respectă prezentul titlu sau titlurile II și III din Regulamentul XXX [RSP], autoritatea competentă respectivă informează autoritatea competentă a statului membru de origine în acest sens fără întârzieri nejustificate.

După evaluarea informațiilor primite în temeiul primului paragraf, autoritatea competentă a statului membru de origine ia, fără întârzieri nejustificate, toate măsurile care se impun pentru a se asigura că instituția de plată în cauză pune capăt situației de neconformitate. Autoritatea competentă a statului membru de origine comunică fără întârziere măsurile respective autorității competente a statului membru gazdă și autorităților competente ale oricărui alt stat membru vizat.

(2) În situații de urgență în care este necesar să se acționeze imediat pentru a gestiona o amenințare gravă la adresa intereselor colective ale utilizatorilor serviciilor de plată din statul membru gazdă, autoritățile competente ale statului membru gazdă pot lua măsuri preventive, în paralel cu cooperarea transfrontalieră dintre autoritățile competente și în așteptarea măsurilor pe care le vor lua autoritățile competente ale statului membru de origine, astfel cum se prevede la articolul 31.

(3) Toate măsurile preventive menționate la alineatul (2) trebuie să fie corespunzătoare și proporționale cu scopul lor de a proteja împotriva amenințărilor grave la adresa intereselor colective ale utilizatorilor serviciilor de plată din statul membru gazdă. Măsurile respective nu trebuie să aibă ca rezultat favorizarea utilizatorilor serviciilor de plată ale instituției de plată din statul membru gazdă față de alți utilizatori ai serviciilor de plată ale instituției de plată din alte state membre.

Măsurile preventive au caracter temporar și încetează atunci când amenințările grave identificate au fost gestionate, inclusiv cu asistența sau cu cooperarea autorităților competente ale statului membru de origine sau ABE, astfel cum se prevede la articolul 29 alineatul (1).

(4) Atunci când acest lucru este compatibil cu situația de urgență, autoritățile competente ale statului membru gazdă informează autoritățile competente ale statului membru de origine și cele ale oricărui alt stat membru vizat, precum și Comisia și ABE cu privire la măsurile preventive luate în temeiul alineatului (2) și la justificarea acestora, în avans și, în orice caz, fără întârzieri nejustificate.

Articolul 33

Motivare și comunicare

(1) Orice măsură luată de autoritățile competente în temeiul articolului 25, 30, 31 sau 32 care implică sancțiuni sau restricții privind exercitarea libertății de a presta servicii ori a libertății de stabilire se justifică în mod corespunzător și se comunică instituției de plată în cauză.

(2) Articolele 29, 30 și 32 nu aduc atingere obligației autorităților competente în temeiul Directivei (UE) 2015/849 și al Regulamentului (UE) 2015/847, în special în temeiul articolului 47 alineatul (1) din Directiva (UE) 2015/849 și al articolului 22 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2015/847, de a supraveghea sau de a monitoriza respectarea cerințelor prevăzute de aceste instrumente.

CAPITOLUL II

Derogări și notificări

Articolul 34

Derogări opționale

(1) Statele membre pot excepta sau pot permite autorităților lor competente să excepteze persoanele fizice sau juridice care prestează serviciile de plată menționate la punctele 1-5 din anexa I sau care prestează servicii de monedă electronică de la aplicarea integrală sau parțială a procedurilor și a condițiilor prevăzute în capitolul I secțiunile 1, 2 și 3, cu excepția articolelor 17, 18, 24, 26, 27 și 28, atunci când:

(a) în cazul serviciilor de plată, media lunară a valorii totale a operațiunilor de plată executate în cursul celor 12 luni precedente de persoana în cauză, inclusiv de orice agent pentru care persoana în cauză își asumă responsabilitatea deplină, nu depășește o limită stabilită de statul membru, dar se ridică, în orice caz, la cel mult 3 milioane EUR; sau

(b) în cazul serviciilor de monedă electronică, întreaga activitate comercială generează un volum mediu de monedă electronică în circulație care nu depășește o limită stabilită de statul membru, dar care, în niciun caz, nu depășește 5 milioane EUR și

(c) în cazul serviciilor de plată și al serviciilor de monedă electronică, niciuna dintre persoanele fizice responsabile pentru administrarea sau desfășurarea activității nu a fost condamnată pentru infracțiuni legate de spălarea banilor sau de finanțarea terorismului sau pentru altă infracțiune financiară.

(ca) în cazul operațiunilor de plată utilizate pentru executarea serviciilor de tranzacționare și de decontare care folosesc tokenuri de monedă electronică, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (1) punctul 7 din Regulamentul (UE) 2023/1114, prestatorul de servicii de plată a fost deja autorizat ca prestator de servicii de criptoactive într-un stat membru pentru serviciile respective în temeiul titlului V din regulamentul respectiv.

În sensul paragrafului de mai sus litera (a), evaluarea eventualei depășiri a limitei se bazează pe valoarea totală estimată a operațiunilor de plată din planul de afaceri, cu excepția cazului în care autoritățile competente au impus o ajustare a planului respectiv.

În cazul în care o instituție de plată care prestează servicii de monedă electronică oferă, de asemenea, orice serviciu de plată sau oricare dintre activitățile menționate la articolul 10, iar volumul de monedă electronică în circulație nu este cunoscut în avans, autoritățile competente permit instituției de plată respective să aplice primul paragraf litera (b), pe baza unei părți reprezentative presupuse a fi utilizată pentru serviciile de monedă electronică, cu condiția ca o astfel de parte reprezentativă să poată fi estimată în mod rezonabil pe baza datelor istorice și într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile competente. În cazul în care instituția de plată nu are o activitate suficient de îndelungată, cerința respectivă se evaluează pe baza volumului de monedă electronică în circulație preconizat în planul de afaceri, sub rezerva oricărei ajustări a planului de faceri impusă de autoritățile competente.

Statele membre pot prevedea, de asemenea, ca acordarea de derogări opționale să facă obiectul unei cerințe suplimentare ce impune o sumă maximă de stocare în instrumentul de plată sau în contul de plăți al consumatorului în care este stocată monedă electronică.

O persoană fizică sau juridică ce beneficiază de o derogare în temeiul alineatului (1) primul paragraf litera (b) poate presta servicii de plată care nu au legătură cu serviciile de monedă electronică numai în conformitate cu alineatul (1) primul paragraf litera (a).

(2) Statele membre impun obligația ca orice persoană fizică sau juridică exceptată de la aplicarea procedurilor și a condițiilor menționate la alineatul (1) să se înregistreze la autoritatea competentă a statului membru de origine. Statele membre stabilesc documentația care trebuie să însoțească cererea de înregistrare, pe baza elementelor enumerate la articolul 3 alineatul (3) literele (a)-(s).

(3) Statele membre impun obligația ca orice persoană fizică sau juridică înregistrată în conformitate cu alineatul (2) să aibă sediul central sau reședința în statul membru în care își desfășoară efectiv activitatea.

(4) Persoanele exceptate de la aplicarea procedurilor și a condițiilor menționate la alineatul (1) sunt considerate instituții de plată. Articolul 13 alineatul (6) și articolele 30, 31 și 32 nu se aplică acestor persoane.

(5) Statele membre pot prevedea că orice persoană fizică sau juridică înregistrată în conformitate cu alineatul (2) poate desfășura doar unele dintre activitățile enumerate la articolul 10.

(6) Persoanele exceptate de la aplicarea procedurilor și condițiilor menționate la alineatul (1) notifică autorităților competente orice modificare a situației lor care este relevantă pentru condițiile specificate la alineatul respectiv și, cel puțin o dată pe an, la data specificată de autoritățile competente, raportează cu privire la următoarele aspecte:

(a) media din cele 12 luni precedente a valorii totale a operațiunilor de plată în cazul în care prestează servicii de plată;

(b) volumul mediu de monedă electronică în circulație în cazul în care prestează servicii de monedă electronică.

(7) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că, în cazurile în care condițiile prevăzute la alineatul (1), (3) sau (5) de la prezentul articol nu mai sunt întrunite, persoanele în cauză solicită autorizarea în termen de 30 de zile calendaristice în conformitate cu articolul 13. Statele membre se asigură că autoritățile competente ale acestora dispun de competențe suficiente pentru a verifica conformitatea continuă cu prezentul articol.

(8) Alineatele (1)-(6) din prezentul articol nu aduc atingere Directivei (UE) 2015/849 sau dispozițiilor de drept intern privind combaterea spălării banilor sau a finanțării terorismului.

Articolul 35

Notificarea și informarea

Un stat membru care decide să acorde o derogare, astfel cum se menționează la articolul 34, informează Comisia cu privire la toate elementele următoare:

(a) decizia sa de a acorda o astfel de derogare;

(b) orice modificare ulterioară cu privire la această derogare;

(c) numărul de persoane fizice și juridice vizate;

(d) anual, valoarea totală a operațiunilor de plată executate la 31 decembrie a fiecărui an calendaristic, astfel cum se menționează la articolul 34 alineatul (1) litera (a), și volumul total de monedă electronică emisă în circulație, astfel cum se menționează la articolul 34 alineatul (1) litera (b).

Articolul 36

Prestatorii de servicii de informare cu privire la conturi

(1) ***Prin derogare de la articolul 3, persoanele*** fizice sau juridice care prestează numai serviciul de plată menționat la punctul 7 din anexa I nu fac obiectul autorizării, însă se înregistrează la autoritatea competentă a statului membru de origine înainte de începerea activității.

(2) Cererea de înregistrare respectivă este însoțită de informațiile și documentația menționate la articolul 3 alineatul (3) literele (a), (b), (e)-(h), (j), (l), (n), (p) și (q).

În scopul prezentării documentației menționate la articolul 3 alineatul (3) literele (e), (f) și (l), persoana fizică sau juridică în curs de înregistrare furnizează o descriere a sistemului său de audit și a măsurilor organizatorice pe care le-a instituit în vederea luării tuturor măsurilor rezonabile pentru a proteja interesele utilizatorilor săi și pentru a asigura continuitatea și fiabilitatea prestării serviciului de plată, astfel cum se menționează la punctul 7 din anexa I.

(3) Măsurile de control de securitate și de atenuare menționate la articolul 3 alineatul (3) litera (j) indică modul în care persoana fizică sau juridică în curs de înregistrare va asigura un nivel ridicat de reziliență operațională digitală în conformitate cu capitolul II din Regulamentul (UE) 2022/2554, în special în ceea ce privește securitatea tehnică și protecția datelor, inclusiv pentru software-ul și sistemele TIC utilizate de persoana fizică sau juridică în curs de înregistrare sau de întreprinderile cărora li se externalizează toate activitățile sale sau o parte a acestora.

(4) Statele membre impun obligația ca persoanele menționate la alineatul (1) să dețină, ca o condiție pentru înregistrarea acestora, o asigurare de răspundere civilă profesională care să acopere teritoriile în care își oferă serviciile sau o altă garanție comparabilă și să se asigure că:

(a) își pot acoperi răspunderea față de prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de administrare cont sau față de utilizatorul serviciilor de plată, care rezultă din accesarea sau utilizarea neautorizată sau frauduloasă a serviciului de informare cu privire la conturi;

(b) pot suporta valoarea oricărui excedent, a oricărui prag sau a oricărei franșize din asigurare sau din garanția comparabilă;

(c) monitorizează în permanență acoperirea asigurării sau a garanției comparabile.

Ca alternativă la cerințele prevăzute la literele (b) și (c), persoanele juridice menționate la alineatul (1) din prezentul articol pot alege să dețină un capital inițial de 50 000 EUR, care este înlocuit de o asigurare de răspundere civilă profesională sau de o garanție comparabilă imediat după ce persoanele juridice respective și-au început activitatea ca instituție de plată.

(5) Capitolul I secțiunile 1 și 2 nu se aplică persoanelor care prestează serviciile menționate la alineatul (1) din prezentul articol. Capitolul I secțiunea 3 se aplică persoanelor care prestează serviciile menționate la alineatul (1) din prezentul articol, cu excepția articolului 25 alineatul (3).

▌

(6) Persoanele menționate la alineatul (1) din prezentul articol sunt considerate instituții de plată.

Articolul 37

Servicii de furnizare de numerar oferite în magazine de vânzare cu amănuntul în absența unei achiziții

(1) Statele membre exceptează de la aplicarea prezentei directive persoanele fizice sau juridice care furnizează numerar în magazine de vânzare cu amănuntul, independent de realizarea unei achiziții, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) serviciul este oferit în spațiile de activitate de către o persoană fizică sau juridică a cărui activitate obișnuită este vânzarea de bunuri sau servicii;

(b) suma în numerar furnizată nu depășește ***100 EUR sau suma corespunzătoare în moneda statului membru în cauză*** pentru fiecare retragere.

(ba) retragerea efectuată de client nu este anonimizată și li se cere clienților să se autentifice.

(2) Prezentul articol nu aduce atingere Directivei (UE) 2015/849 sau oricăror alte dispoziții relevante ale dreptului Uniunii sau de drept intern privind combaterea spălării banilor/finanțării terorismului.

Articolul 38

Servicii care permit retrageri de numerar oferite de operatorii de ATM-uri care nu administrează conturi de plăți

(1) ***Prin derogare de la articolul 3, persoanele*** fizice sau juridice care prestează serviciile de retragere de numerar menționate la punctul 1 din anexa I și care nu administrează conturi de plăți și nu prestează alte servicii de plată menționate în anexa I nu fac obiectul autorizării, însă se înregistrează la autoritatea competentă a statului membru de origine înainte de începerea activității.

(2) Înregistrarea menționată la alineatul (1) este însoțită de informațiile și documentația menționate la articolul 3 alineatul (3) literele (a), (b), (e)-(h), (j), (l), (n), (p) și (q).

În scopul documentației menționate la articolul 3 alineatul (3) literele (e), (f) și (l), persoana fizică sau juridică în curs de înregistrare furnizează o descriere a sistemului său de audit și a măsurilor organizatorice pe care le-a instituit în vederea luării tuturor măsurilor rezonabile pentru a proteja interesele utilizatorilor săi și pentru a asigura continuitatea și fiabilitatea prestării serviciului de plată, astfel cum se menționează la punctul 1 din anexa I.

Măsurile de control de securitate și de atenuare menționate la articolul 3 alineatul (3) litera (j) indică modul în care persoana fizică sau juridică în curs de înregistrare va asigura un nivel ridicat de reziliență operațională digitală în conformitate cu capitolul II din Regulamentul (UE) 2022/2554, în special în ceea ce privește securitatea tehnică și protecția datelor, inclusiv pentru software-ul și sistemele TIC utilizate de persoana fizică sau juridică în curs de înregistrare sau de întreprinderile cărora li se externalizează toate activitățile sale sau o parte a acestora.

(3) Capitolul I secțiunile 1 și 2 nu se aplică persoanelor care prestează serviciile menționate la alineatul (1) din prezentul articol. Capitolul I secțiunea 3 se aplică persoanelor care prestează serviciile menționate la alineatul (1) din prezentul articol, cu excepția articolului 25 alineatul (3).

(4) Persoanele care prestează serviciile menționate la alineatul (1) din prezentul articol sunt considerate instituții de plată.

(4a) Persoanele fizice sau juridice care furnizează serviciile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol respectă cerințele privind transparența taxelor și tarifelor prevăzute la articolul 7 din Regulamentul privind serviciile de plată și, în special, se asigură că aceste taxe și tarife sunt afișate când începe prestarea serviciilor.

Articolul 39

Obligația de notificare

(1) Statele membre impun obligația ca prestatorii de servicii care desfășoară oricare dintre activitățile menționate la articolul 2 ***alineatul (2)*** litera (j) punctele (i) și (ii) din Regulamentul XXX [RSP] sau care desfășoară ambele activități, pentru care valoarea totală a operațiunilor de plată executate în cele 12 luni precedente depășește 1 milion EUR, să informeze autoritățile competente cu privire la serviciile oferite, specificând în temeiul cărei excluderi, astfel cum se menționează la articolul 2 ***alineatul (2)*** litera (j) punctele (i) și (ii) din Regulamentul XXX [RSP], se consideră că se desfășoară activitatea respectivă.

Pe baza notificării respective, autoritatea competentă ia o decizie motivată corespunzător în temeiul criteriilor menționate la articolul 2 ***alineatul (2)*** litera (j) din Regulamentul XXX [RSP] în cazul în care activitatea nu se califică drept rețea limitată și informează prestatorul de servicii în acest sens.

(2) Statele membre impun obligația ca prestatorii de servicii care desfășoară o activitate menționată la articolul 2 ***alineatul (2) litera (k)*** din Regulamentul XXX [RSP] să transmită o notificare autorităților competente și să furnizeze autorităților competente o opinie de audit anuală, care să ateste că activitatea respectivă respectă limitele prevăzute la articolul 2 ***alineatul (2) litera (k)*** din Regulamentul XXX [RSP].

(3) Statele membre se asigură că autoritățile competente informează ABE cu privire la serviciile notificate în conformitate cu alineatul (1), declarând excluderea în temeiul căreia se desfășoară activitatea.

(4) Descrierea activității notificate în conformitate cu alineatele (2) și (3) se pune la dispoziția publicului în registrele menționate la articolele 17 și 18.

TITLUL III

ACTE DELEGATE ȘI STANDARDE TEHNICE DE REGLEMENTARE

Articolul 40

Acte delegate

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 41, pentru a actualiza la inflație valorile prevăzute la articolul 5, la articolul 34 alineatul (1) și la articolul 37.

Articolul 41

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 40 se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 40 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 40 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

TITLUL IV

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 42

Armonizarea deplină

(1) Fără a aduce atingere articolului 6 alineatul (3) și articolului 34, în măsura în care prezenta directivă include dispoziții armonizate, statele membre nu pot să mențină sau să introducă alte dispoziții decât cele stabilite în prezenta directivă.

(2) Un stat membru care recurge la oricare dintre opțiunile menționate la articolul 6 alineatul (3) sau la articolul 34 informează Comisia cu privire la aceasta, precum și cu privire la orice modificări ulterioare. Comisia pune informațiile respective la dispoziția publicului pe un site web sau printr-o altă modalitate ușor accesibilă.

(3) Statele membre se asigură că prestatorii de servicii de plată nu derogă, în detrimentul utilizatorilor serviciilor de plată, de la dispozițiile de drept intern care transpun prezenta directivă, cu excepția cazului în care o astfel de derogare este prevăzută în mod expres în acestea. Cu toate acestea, prestatorii de servicii de plată pot decide să acorde condiții mai favorabile utilizatorilor serviciilor de plată.

Articolul 43

Clauza de revizuire

(1) Până la [OP: a se introduce data = cinci ani de la data ***aplicării*** prezentei directive], Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului, BCE și Comitetului Economic și Social European un raport privind aplicarea și impactul prezentei directive, în special în ceea ce privește:

▌

(b) impactul revizuirii Directivei 2014/49/UE asupra protejării fondurilor clienților de către instituțiile de plată.

(ba) numărul total și cota de piață a prestatorilor de servicii de plată autorizați în temeiul prezentei directive, clasificați pe fiecare stat membru;

După caz, Comisia prezintă o propunere legislativă împreună cu raportul.

(2) Până la [OP: a se introduce data = trei ani de la data ***intrării în vigoare a*** RSP], Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului, BCE și Comitetului Economic și Social European, un raport privind domeniul de aplicare al prezentei directive, în special în ceea ce privește sistemele de plată, schemele de plată și prestatorii de servicii tehnice***, inclusiv procesarea sau operarea de portofele digitale, care nu intră în domeniul de aplicare al prezentei directive.*** După caz, Comisia prezintă o propunere legislativă împreună cu raportul respectiv.

Articolul 44

Dispoziții tranzitorii

(1) Statele Membre permit instituțiilor de plată autorizate în temeiul articolului 11 din Directiva (UE) 2015/2366 până la [OP: a se introduce data = 18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive] să continue să presteze și să execute serviciile de plată pentru care au fost autorizate, fără a fi nevoie să solicite ***o nouă autorizare*** în conformitate cu articolul 3 din prezenta directivă sau să se conformeze altor dispoziții prevăzute sau menționate în titlul II din prezenta directivă până la [OP: a se introduce data = 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive].

Statele membre ***nu*** impun obligația ca aceste instituții de plată menționate la primul paragraf să transmită autorităților competente ***nicio altă informație în plus față de*** informațiile care le permit să evalueze, până la [OP: a se introduce data = 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive], oricare dintre următoarele aspecte:

(a) dacă respectivele instituții de plată respectă ***noile cerințe de la*** titlul II și, în caz contrar, ce măsuri trebuie luate pentru a asigura conformitatea;

(b) dacă autorizația ar trebui retrasă.

Instituțiile de plată menționate la primul paragraf care, în urma verificării de către autoritățile competente, se conformează titlului II ***rămân*** autorizate în calitate de instituții de plată în temeiul articolului 13 din prezenta directivă și sunt înscrise în registrele menționate la articolele 17 și 18. În cazul în care respectivele instituții de plată nu se conformează cerințelor prevăzute în titlul II până la [OP: a se introduce data = 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive], acestora li se ***suspendă autorizația de a presta*** servicii de plată ***până în momentul în care transmit autorității competente relevante informațiile suplimentare necesare care le asigură conformitatea cu titlul II, iar autoritatea competentă respectivă a verificat exactitatea informațiilor respective și a autorizat în consecință prestatorul de servicii de plată***.

(2) Statele membre ***prevăd*** ca instituțiile de plată menționate la alineatul (1) să fie autorizate automat și să fie înscrise în registrul menționat la articolul 17 în cazul în care autoritățile competente dispun de dovezi că respectivele instituții de plată se conformează deja articolelor 3 și 13. Autoritățile competente informează instituțiile de plată în cauză ***despre orice obstacol în calea autorizării și ia măsuri, fără întârzieri nejustificate, pentru a înlătura obstacolul respectiv***.

(3) Statele membre permit persoanelor fizice sau juridice care au beneficiat de o derogare în temeiul articolului 32 din Directiva (UE) 2015/2366 până la [OP: a se introduce data = 18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive] și care au prestat serviciile de plată menționate în anexa I la directiva respectivă să întreprindă oricare dintre următoarele acțiuni:

(a) să continue să presteze serviciile respective în statul membru în cauză până la [OP: a se introduce data = 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive];

(b) să obțină o derogare în temeiul articolului 34 din prezenta directivă sau

(c) să se conformeze celorlalte dispoziții prevăzute sau menționate în titlul II din prezenta directivă.

Oricărei persoane menționate la primul paragraf care, până la [OP: a se introduce data = 18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive] nu a fost autorizată sau căreia nu i s-a acordat o derogare în temeiul prezentei directive ***i se suspendă autorizația de a presta*** servicii de plată ***până în momentul în care această persoană transmite autorității competente relevante informațiile suplimentare necesare, iar autoritatea competentă respectivă a verificat exactitatea informațiilor respective și a autorizat în consecință prestatorul de servicii de plată.***

(4) Statele membre pot acorda persoanelor fizice și juridice care au beneficiat de o derogare în temeiul articolului 32 din Directiva (UE) 2015/2366 o derogare în temeiul articolului 34 din prezenta directivă și pot înscrie aceste persoane în registrele menționate la articolele 17 și 18 din prezenta directivă în cazul în care autoritățile competente dispun de dovezi că sunt întrunite cerințele prevăzute la articolul 34 din prezenta directivă. Autoritățile competente informează instituțiile de plată în cauză în acest sens. ***Dacă autoritățile competente nu iau o decizie până la... [24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive], instituțiile de plată pot continua să furnizeze și să execute serviciile de plată pentru care au fost autorizate până la luarea unei astfel de decizii.***

Articolul 45

Dispoziție tranzitorie – instituții emitente de monedă electronică autorizate în temeiul Directivei 2009/110/CE

(1) Statele membre permit instituțiilor emitente de monedă electronică definite la articolul 2 punctul 1 din Directiva 2009/110/CE care, înainte de [OP: a se introduce data = 18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive], au exercitat activități în conformitate cu dispozițiile de drept intern care transpun Directiva 2009/110/CE în calitate de instituții emitente de monedă electronică în statul membru în care se află sediul lor central în conformitate cu dispozițiile de drept intern care transpun Directiva 2009/110/CE să continue activitățile respective în statul membru respectiv sau în alt stat membru, fără a fi necesar să solicite ***o nouă*** autorizație în conformitate cu articolul 3 din prezenta directivă sau să se conformeze celorlalte dispoziții prevăzute sau menționate în titlul II din prezenta directivă ***până la... [24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive]***.

(2) Statele membre ***nu*** impun obligația ca instituțiile emitente de monedă electronică menționate la alineatul (1) să transmită autorităților competente ***nicio informație în plus față de*** informațiile care le sunt necesare pentru a evalua, până la [OP: a se introduce data = 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive], dacă respectivele instituții emitente de monedă electronică respectă prezenta directivă. În cazul în care o astfel de evaluare arată că respectivele instituții emitente de monedă electronică nu respectă cerințele respective, autoritățile competente decid ce măsuri trebuie luate pentru a asigura respectarea lor sau pentru a retrage autorizația.

Instituțiile emitente de monedă electronică menționate la primul paragraf care, conform verificării efectuate de către autoritățile competente, respectă dispozițiile titlului II sunt autorizate în calitate de instituții de plată în temeiul articolului 13 din prezenta directivă și sunt înscrise în registrele menționate la articolele 17 și 18. În cazul în care respectivele instituții emitente de monedă electronică nu respectă cerințele prevăzute în titlul II până la [OP: a se introduce data = 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive], ***li se suspendă autorizația de a presta*** servicii de monedă electronică ***până în momentul în care transmit autorității competente relevante informațiile suplimentare necesare, iar autoritatea competentă respectivă a verificat exactitatea informațiilor respective și a autorizat în consecință instituția de monedă electronică.***

(3) Statele membre ***permit*** instituțiilor emitente de monedă electronică menționate la alineatul (1) să fie autorizate automat în calitate de instituții de plată și înscrise în registrul menționat la articolul 17, în cazul în care autoritățile competente dispun de dovezi că instituțiile emitente de monedă electronică în cauză respectă prezenta directivă. Autoritățile competente informează instituțiile emitente de monedă electronică în cauză ***despre orice obstacol în calea autorizării și ia măsuri, fără întârzieri nejustificate, pentru a înlătura obstacolul respectiv***.

(4) Statele membre permit persoanelor juridice care, înainte de [OP: a se introduce data = 18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive], au exercitat activități în conformitate cu dispozițiile de drept intern care transpun articolul 9 din Directiva 2009/110/CE să continue activitățile respective în statul membru în cauză în conformitate cu directiva respectivă până la [OP: a se introduce data = 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive], fără a fi obligate să solicite ***o nouă autorizare*** în temeiul articolului 3 din prezenta directivă sau să se conformeze celorlalte dispoziții prevăzute sau menționate în titlul II din prezenta directivă. ***Dacă autoritățile competente nu iau o decizie până la [24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive], persoanele juridice respective pot continua să furnizeze și să execute serviciile de emitere de monedă electronică și de plată pentru care au fost autorizate.***

Articolul 45a

Perioada de prelungire

Autoritățile competente pot decide, în mod excepțional, să prelungească perioada înainte de care anumitor instituții de plată și instituții emitente de monedă electronică li se interzice să furnizeze servicii dacă instituțiile respective au furnizat informațiile solicitate prevăzute la articolele 44 și 45, iar autoritatea competentă nu a fost în măsură să le prelucreze în termenul aplicabil.

Articolul 46

I

Articolul 47

Modificarea Directivei (UE) 2020/1828

În anexa I la Directiva (UE) 2020/1828 se adaugă următorul punct:

„(68). Regulamentul (UE) 20../…. al Parlamentului European și al Consiliului privind un cadru pentru accesul la date financiare și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010, (UE) nr. 1095/2010 și (UE) 2022/2554 (JO L […], […….], [p...])."

Articolul 48

Abrogare

Directiva (UE) 2015/2366 se abrogă de la [OP: a se introduce data = 18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive].

Directiva 2009/110/CE se abrogă de la [OP: a se introduce data = 18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive].

Toate trimiterile la Directiva (UE) 2015/2366 și la Directiva 2009/110/CE din actele juridice în vigoare la data intrării în vigoare a prezentei directive se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă sau la Regulamentul XXX [RSP] și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa III la prezenta directivă.

Articolul 49

Transpunere

(1) Statele membre adoptă și publică până la [OP: a se introduce data = 18 luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive] ▌, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective.

(2) Statele membre aplică dispozițiile respective de la [OP: a se introduce data = 18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive] ▌.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.

(3) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 50

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 51

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la...,

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Președinta	*Președintele*

ANEXA I

SERVICII DE PLATĂ

(astfel cum sunt menționate la articolul 2 punctul 3)

1. Servicii care permit plasarea de numerar într-un cont de plăți și/sau retragerea de numerar dintr-un cont de plăți.

2. Executarea de operațiuni de plată, inclusiv de transferuri de fonduri dintr-un cont de plăți și într-un cont de plăți, inclusiv în situația în care fondurile sunt acoperite de o linie de credit deschisă la prestatorul de servicii de plată al utilizatorului sau la un alt prestator de servicii de plată.

3. Emiterea de instrumente de plată.

4. Acceptarea de operațiuni de plată.

5. Remiterea de bani.

6. Servicii de inițiere a plății.

7. Servicii de informare cu privire la conturi.

ANEXA II

SERVICII DE MONEDĂ ELECTRONICĂ

(astfel cum sunt menționate la articolul 2 punctul 37)

Emiterea de monedă electronică, administrarea conturilor de plăți care stochează unități de monedă electronică și transferul de unități de monedă electronică.

ANEXA III

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

DIRECTIVA (UE) 2015/2366	DIRECTIVA 2009/110/CE	DIRECTIVA XXX (DSP3)	REGULAMENTUL XXX (RSP)
Articolul 1 alineatul (1)	Articolul 1 alineatul (1)		Articolul 2 alineatul (1)
Litera (a)	Litera (a)		Litera (a)
Litera (b)	Litera (b)		-
Litera (c)	Litera (c)		Litera (b)
Litera (d)			Litera (c)
Litera (e)	Litera (d)		Litera (d)
Litera (f)	Litera (e)		Litera (e)
	Articolul 1 alineatul (2)	Articolul 1 alineatul (1)	
	Articolul 1 alineatul (3)	Articolul 1 alineatul (2)	
Articolul 1 alineatul (2)			Articolul 1 alineatul (1)
			Articolul 1 alineatul (2)
Articolul 2 alineatul (1)			Articolul 2 alineatul (1)
Articolul 3			Articolul 2 alineatul (2)
Litera (a)			Litera (a)
Litera (b)			Litera (b)
Litera (c)			-
Litera (d)			Litera (c)
Litera (e)			Litera (d)
			Litera (e)
Litera (f)			-
Litera (g)			Litera (f)
Litera (h)			Litera (g)
Litera (i)			Litera (h)
Litera (j)			Litera (i)
Litera (k)	Articolul 1 alineatul (4)		Litera (j)
Litera (l)	Articolul 1 alineatul (5)		Litera (k)
Litera (m)			Litera (l)
Litera (n)			Litera (m)
Litera (o)			-
Articolul 2 alineatul (2)			Articolul 2 alineatul (3)
Articolul 2 alineatul (3)			Articolul 2 alineatul (4)
Articolul 2 alineatul (4)			Articolul 2 alineatul (5)
Articolul 2 alineatul (5)			Articolul 2 alineatul (6)
			Articolul 2 alineatul (7)
			Articolul 2 alineatul (8)
Articolul 4:	Articolul 2:	Articolul 2:	Articolul 3:

Punctele 1-3		Punctele 1-3	Punctele 1-3
Punctul 4		Punctul 4	Punctul 4
Punctul 5		Punctul 5	Punctul 5
Punctul 6		-	-
-		-	Punctele 6 și 7
		Punctul 6	Punctul 8
Punctul 7		Punctul 7	Punctul 9
		Punctul 8	Punctul 10
Punctele 8-13		Punctele 9-14	Punctele 11-16
-		-	Punctul 17
Punctul 14		Punctul 15	Punctul 18
Punctele 15 și 16		Punctele 17 și 18	Punctele 20 și 21
Punctul 17		Punctul 16	Punctul 19
Punctele 18 și 19		Punctele 19 și 20	Punctele 22 și 23
Punctul 20		Punctul 21	Punctul 24
Punctul 21		-	Punctul 25
Punctul 22		Punctul 22	Punctul 26
Punctele 23 și 24		-	Punctele 27 și 28
-		-	Punctul 29
Punctul 25		Punctul 23	Punctul 30
Punctele 26-30		-	Punctele 31-35
		Punctul 24	Punctul 36
Punctul 31		-	Punctul 37
Punctul 32		Punctul 25	Punctul 38
Punctele 33-36		-	Punctele 39-42
Punctul 37		Punctul 26	Punctul 43
		Punctul 27	
Punctele 38-40		Punctele 28-30	Punctele 44-46
Punctele 41 și 42		-	-
Punctul 43		-	Punctul 47
Punctele 44 și 45		Punctele 31 și 32	Punctele 48 și 49
Punctul 46		Punctul 33	-
Punctul 47		-	
Punctul 48			-
	Punctul 1	Punctul 39	Punctul 55

	Punctul 2	Punctul 34	Punctul 50
	Punctul 3	-	-
	Punctul 4	Punctul 35	-
		Punctele 36-38	Punctele 52-54
			Punctul 55
		Articolul 3 alineatele (1) și (2)	
Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 3 alineatul (1)	Articolul 3 alineatul (3)	
	Articolul 3 alineatul (2)	Articolul 9 alineatul (5)	
Articolul 5 alineatul (2)		Articolul 3 alineatul (4)	
Articolul 5 alineatul (3)		Articolul 36 alineatul (4)	
Articolul 5 alineatele (4) și (5)		-	
Articolul 5 alineatul (6)		Articolul 3 alineatele (5) și (6)	
Articolul 5 alineatul (7)		-	
Articolul 6 alineatul (1)	Articolul 3 alineatul (3)	Articolul 4 alineatul (1)	
	Articolul 3 alineatul (4)	Articolul 20 alineatele (1), (2) și (3)	
Articolul 6 alineatul (2)		Articolul 4 alineatul (2)	
Articolul 6 alineatul (3)		Articolul 4 alineatul (3)	
Articolul 6 alineatul (4)		Articolul 4 alineatul (4)	
Articolul 7	Articolul 4	Articolul 5	
Articolul 8 alineatul (1)	Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 6 alineatul (1)	
Articolul 8 alineatul (2)	Articolul 5 alineatul (6)	Articolul 6 alineatul (2)	
Articolul 8 alineatul (3)	Articolul 5 alineatul (7)	Articolul 6 alineatul (3)	
Articolul 9 alineatul (1)		Articolul 7 alineatul (1), articolul (7) alineatul (2)	
Articolul 9 alineatul (2)		Articolul 7 alineatul (3)	
-		Articolul 7 alineatul (4)	
Articolul 9 alineatul (3)		Articolul 7 alineatul (5)	
		Articolul 8 alineatul (1)	
	Articolul 5 alineatul (2)	Articolul 8 alineatul (2), articolul (8) alineatul (4)	
	Articolul 5 alineatul (3)	Articolul 8 alineatul (3)	
	Articolul 5 alineatul (4)	Articolul 8 alineatul (5)	
	Articolul 5 alineatul (5)	Articolul 8 alineatul (6)	
Articolul 10 alineatul (1)		Articolul 9 alineatul (1)	
Articolul 10 alineatul (2)		Articolul 9 alineatul (2)	
	Articolul 7 alineatul (1)	Articolul 9 alineatul (3)	
	Articolul 7 alineatul (2)	Articolul 9 alineatul (4)	
	Articolul 7 alineatul (3)		

	Articolul 7 alineatul (4)		
Articolul 11 alineatul (1)		Articolul 13 alineatul (1)	
Articolul 11 alineatul (2)		Articolul 13 alineatul (2)	
Articolul 11 alineatul (3)		Articolul 13 alineatul (3)	
Articolul 11 alineatul (4)		Articolul 13 alineatul (4)	
Articolul 11 alineatul (5)		Articolul 13 alineatul (5)	
Articolul 11 alineatul (6)		Articolul 13 alineatul (6)	
Articolul 11 alineatul (7)		Articolul 13 alineatul (7)	
Articolul 11 alineatul (8)		Articolul 13 alineatul (8)	
Articolul 11 alineatul (9)		Articolul 13 alineatul (9)	
Articolul 12		Articolul 14	
Articolul 13 alineatul (1)		Articolul 16 alineatul (1)	
Articolul 13 alineatul (2)		Articolul 16 alineatul (2)	
Articolul 13 alineatul (3)		Articolul 16 alineatul (3)	
Articolul 14 alineatul (1)		Articolul 17 alineatul (1)	
Articolul 14 alineatul (2)		Articolul 17 alineatul (2)	
Articolul 14 alineatul (3)		Articolul 17 alineatul (3)	
Articolul 14 alineatul (4)		Articolul 17 alineatul (4)	
Articolul 15 alineatul (1)		Articolul 18 alineatul (1)	
Articolul 15 alineatul (2)		Articolul 18 alineatul (2)	
Articolul 15 alineatul (3)		Articolul 18 alineatul (3)	
Articolul 15 alineatul (4)		Articolul 18 alineatul (4)	
Articolul 15 alineatul (5)		Articolul 18 alineatul (5)	
		Articolul 18 alineatul (6)	
Articolul 16		Articolul 15	
Articolul 17 alineatul (1)		Articolul 11 alineatul (1)	
Articolul 17 alineatul (2)		Articolul 11 alineatul (2)	
Articolul 17 alineatul (3)		Articolul 11 alineatul (3)	
Articolul 17 alineatul (4)		Articolul 11 alineatul (4)	
Articolul 18 alineatul (1)	Articolul 6 alineatul (1) litera (a)	Articolul 10 alineatul (1)	
Litera (a)	Litera (c)	Litera (a)	
Litera (b)		Litera (b)	
Litera (c)		Litera (c)	
Articolul 18 alineatul (2)	Articolul 6 alineatul (4)	Articolul 10 alineatul (2)	
Articolul 18 alineatul (3)	Articolul 6 alineatul (4)	Articolul 10 alineatul (3)	
Articolul 18 alineatul (4)	Articolul 6 alineatul (1) litera (b)	Articolul 10 alineatul (4)	
Articolul 18 alineatul (5)	Articolul 6 alineatul (2); articolul 6 alineatul (4)	Articolul 10 alineatul (5)	
	Articolul 6 alineatul (3)	Articolul 10 alineatul (6)	

Articolul 18 alineatul (6)		Articolul 10 alineatul (7)	
Articolul 19 alineatul (1)		Articolul 19 alineatul (1)	
Articolul 19 alineatul (2)		Articolul 19 alineatul (2)	
Articolul 19 alineatul (3)		Articolul 19 alineatul (3)	
Articolul 19 alineatul (4)		Articolul 19 alineatul (4)	
Articolul 19 alineatul (5)		Articolul 19 alineatul (5)	
Articolul 19 alineatul (6)		Articolul 22 alineatul (1)	
Articolul 19 alineatul (7)		Articolul 19 alineatul (6), articolul 21 alineatul (2)	
Articolul 19 alineatul (8)		Articolul 19 alineatul (7), articolul 22 alineatul (2)	
Articolul 20 alineatul (1)		Articolul 23 alineatul (1)	
Articolul 20 alineatul (2)		Articolul 23 alineatul (2)	
Articolul 21		Articolul 12	
Articolul 22 alineatul (1)		Articolul 24 alineatul (1)	
Articolul 22 alineatul (2)		Articolul 24 alineatul (2)	
Articolul 22 alineatul (3)		Articolul 24 alineatul (3)	
Articolul 22 alineatul (4)		Articolul 24 alineatul (4)	
Articolul 22 alineatul (5)		Articolul 24 alineatul (5)	
Articolul 23 alineatul (1)		Articolul 25 alineatul (1)	
Litera (a)		Litera (a)	
Litera (b)		Litera (b)	
Litera (c)		Litera (c)	
Litera (d)		-	
		Articolul 25 alineatul (2)	
Articolul 23 alineatul (2)		Articolul 25 alineatul (3)	
Articolul 23 alineatul (3)		Articolul 25 alineatul (4)	
Articolul 24 alineatul (1)		Articolul 26 alineatul (1)	
Articolul 24 alineatul (2)		Articolul 26 alineatul (2)	
Articolul 24 alineatul (3)		Articolul 26 alineatul (3)	
Articolul 25 alineatul (1)		Articolul 27 alineatul (1)	
Articolul 25 alineatul (2)		Articolul 27 alineatul (2)	
Articolul 26 alineatul (1)		Articolul 28 alineatul (1)	
Articolul 26 alineatul (2)		Articolul 28 alineatul (2)	
Articolul 27 alineatul (1)		Articolul 29 alineatul (1)	
Articolul 27 alineatul (2)		Articolul 29 alineatul (2)	
Articolul 28 alineatul (1)		Articolul 30 alineatul (1)	
Articolul 28 alineatul (2)		Articolul 30 alineatul (2)	
Articolul 28 alineatul (3)		Articolul 30 alineatul (3)	

Articolul 28 alineatul (4)		Articolul 30 alineatul (4)	
Articolul 28 alineatul (5)		Articolul 30 alineatul (5)	
Articolul 29 alineatul (1)		Articolul 31 alineatul (1)	
Articolul 29 alineatul (2)		Articolul 31 alineatul (2)	
Articolul 29 alineatul (3)		Articolul 31 alineatul (3)	
Articolul 29 alineatul (4)		Articolul 31 alineatul (4)	
Articolul 29 alineatul (5)		Articolul 31 alineatul (5)	
Articolul 29 alineatul (6)		-	
		Articolul 31 alineatul (6)	
Articolul 30 alineatul (1)		Articolul 32 alineatul (1)	
Articolul 30 alineatul (2)		Articolul 32 alineatul (2)	
Articolul 30 alineatul (3)		Articolul 32 alineatul (3)	
Articolul 30 alineatul (4)		Articolul 32 alineatul (4)	
Articolul 31 alineatul (1)		Articolul 33 alineatul (1)	
Articolul 31 alineatul (2)		Articolul 33 alineatul (2)	
	Articolul 8 alineatele (1), (2) și (3)		
Articolul 32 alineatul (1)	Articolul 9 alineatul (1)	Articolul 34 alineatul (1)	
Litera (a)		Litera (a)	
	Litera (a)	Litera (b)	
Litera (b)	Litera (b)	Litera (c)	
Articolul 32 alineatul (2)	Articolul 9 alineatul (2)	Articolul 34 alineatul (2)	
Articolul 32 alineatul (3)	Articolul 9 alineatul (3)	Articolul 34 alineatul (3)	
Articolul 32 alineatul (4)	Articolul 9 alineatul (4)	Articolul 34 alineatul (4)	
Articolul 32 alineatul (5)	Articolul 9 alineatul (5), articolul 9 alineatul (6), articolul 9 alineatul (7)	Articolul 34 alineatul (5)	
Articolul 32 alineatul (6)	Articolul 9 alineatul (8)	Articolul 34 alineatul (6)	
Articolul 33 alineatul (1)		Articolul 36 alineatul (1)	
Articolul 33 alineatul (2)		Articolul 36 alineatul (2)	Articolul 47 alineatul (2)
Articolul 34	Articolul 9 alineatul (9)	Articolul 35	
		Articolul 37 alineatele (1), (2) și (3)	
		Articolul 38 alineatele (1) și (2)	
	Articolul 10	Articolul 45 alineatele (2) și (4)	
	Articolul 11 alineatul (1)		Articolul 30 alineatul (1)
	Articolul 11 alineatul (2)		Articolul 30 alineatul (2)
	Articolul 11 alineatul (3)		Articolul 30 alineatul (3)
	Articolul 11 alineatul (4)		Articolul 30 alineatul (4)
	Articolul 11 alineatul (5)		Articolul 30 alineatul (5)

	Articolul 11 alineatul (6)		Articolul 30 alineatul (6)
	Articolul 11 alineatul (7)		Articolul 30 alineatul (7)
	Articolul 12		Articolul 30 alineatul (8)
	Articolul 13		Titlul IV capitolul 8
Articolul 35 alineatul (1)			Articolul 31 alineatul (1), articolul (31) alineatul (5)
			Articolul 31 alineatul (2)
Articolul 35 alineatul (2)			Articolul 31 alineatul (3), articolul 31 alineatul (4), articolul 31 alineatul (6)
			Articolul 31 alineatul (7)
Articolul 36			Articolul 32 alineatele (1), (2), (3), (4), (5), (6) și (7)
Articolul 37 alineatul (1)		-	
Articolul 37 alineatul (2)		Articolul 39 alineatul (1)	
Articolul 37 alineatul (3)		Articolul 39 alineatul (2)	
Articolul 37 alineatul (4)		Articolul 39 alineatul (3)	
Articolul 37 alineatul (5)		Articolul 39 alineatul (4)	
Articolul 38 alineatul (1)			Articolul 4 alineatul (1)
Articolul 38 alineatul (2)			Articolul 4 alineatul (2)
Articolul 38 alineatul (3)			-
Articolul 39			-
			Articolul 7
Articolul 40 alineatul (1)			Articolul 8 alineatul (1)
Articolul 40 alineatul (2)			Articolul 8 alineatul (2)
Articolul 40 alineatul (3)			Articolul 8 alineatul (3)
Articolul 41			Articolul 9
Articolul 42 alineatul (1)			Articolul 10
Articolul 42 alineatul (2)			-
Articolul 43 alineatul (1)			Articolul 11 alineatul (1)
Articolul 43 alineatul (2)			Articolul 11 alineatul (2)
Articolul 44 alineatul (1)			Articolul 12 alineatul (1)
Articolul 44 alineatul (2)			Articolul 12 alineatul (2)
Articolul 44 alineatul (3)			Articolul 12 alineatul (3)
Articolul 45			Articolul 13
Punctul 1			Punctul 1
Litera (a)			Litera (a)
Litera (b)			Litera (b)
			Litera (c)
Litera (c)			Litera (d)

Litera (d)			Litera (e)
			Literele (f) și (g)
Punctul 2			Punctul 2
Litera (a)			Litera (a)
Litera (b)			Litera (b)
Articolul 45 alineatul (3)			Articolul 13 alineatul (3)
Articolul 46			Articolul 14
Articolul 47			Articolul 15
Articolul 48			Articolul 16
Articolul 49			Articolul 17
Articolul 50			Articolul 18
Articolul 51 alineatul (1)			Articolul 19 alineatul (1)
Articolul 51 alineatul (2)			Articolul 19 alineatul (2)
Articolul 51 alineatul (3)			Articolul 19 alineatul (3)
Articolul 52			Articolul 20
Punctul 1			Litera (a)
Litera (a)			Punctul (i)
Litera (b)			Punctul (ii)
Punctul 2			Litera (b)
Litera (a)			Punctul (i)
Litera (b)			Punctul (ii)
Litera (c)			Punctul (iii)
Litera (d)			Punctul (iv)
Litera (e)			Punctul (v)
			Punctul (vi)
Litera (f)			Punctul (vii)
Litera (g)			Punctul (viii)
Punctul 3			Litera (c)
Litera (a)			Punctul (i)
			Punctul (ii) subpunctele 1, 2, 3 și 4
Litera (b)			Punctul (iii)
Litera (c)			Punctul (iv)
			Punctul (v)
Punctul 4			Litera (d)
Litera (a)			Punctul (i)
Litera (b)			Punctul (ii)
Litera (c)			Punctul (iii)
Litera (d)			Punctul (iv)

Punctul 5			Litera (e)
Litera (a)			Punctul (i)
Litera (b)			Punctul (ii)
Litera (c)			Punctul (iii)
Litera (d)			Punctul (iv)
Litera (e)			Punctul (v), punctul (vi)
Litera (f)			Punctul (vii)
Litera (g)			Punctul (viii)
Punctul 6			Litera (f)
Litera (a)			Punctul (i)
Litera (b)			Punctul (ii)
Litera (c)			Punctul (iii)
Punctul 7			Litera (g)
Litera (a)			Punctul (i)
Litera (b)			Punctul (ii)
Articolul 53			Articolul 21
Articolul 54 alineatul (1)			Articolul 22 alineatul (1)
			Articolul 22 alineatul (2)
Articolul 54 alineatul (2)			Articolul 22 alineatul (3)
Articolul 54 alineatul (3)			Articolul 22 alineatul (4)
Articolul 55 alineatul (1)			Articolul 23 alineatul (1)
Articolul 55 alineatul (2)			Articolul 23 alineatul (2)
Articolul 55 alineatul (3)			Articolul 23 alineatul (3)
Articolul 55 alineatul (4)			Articolul 23 alineatul (4)
Articolul 55 alineatul (5)			Articolul 23 alineatul (5)
Articolul 55 alineatul (6)			Articolul 23 alineatul (6)
Articolul 56			Articolul 24
Articolul 57 alineatul (1)			Articolul 25 alineatul (1)
Articolul 57 alineatul (2)			Articolul 25 alineatul (2)
Articolul 57 alineatul (3)			Articolul 25 alineatul (3)
Articolul 58 alineatul (1)			Articolul 26 alineatul (1)
Articolul 58 alineatul (2)			Articolul 26 alineatul (2)
Articolul 58 alineatul (3)			Articolul 26 alineatul (3)
Articolul 59 alineatul (1)			Articolul 5 alineatul (1)
Articolul 59 alineatul (2)			Articolul 5 alineatul (2)
Articolul 60 alineatul (1)			Articolul 6 alineatul (1)
Articolul 60 alineatul (2)			Articolul 6 alineatul (2)
Articolul 60 alineatul (3)			Articolul 6 alineatul (3)

Articolul 61 alineatul (1)			Articolul 27 alineatul (1)
Articolul 61 alineatul (2)			Articolul 27 alineatul (2)
Articolul 61 alineatul (3)			Articolul 27 alineatul (3)
Articolul 61 alineatul (4)			-
Articolul 62 alineatul (1)			Articolul 28 alineatul (1)
Articolul 62 alineatul (2)			Articolul 28 alineatul (2)
Articolul 62 alineatul (3)			Articolul 28 alineatul (5)
Articolul 62 alineatul (4)			Articolul 28 alineatul (3)
Articolul 62 alineatul (5)			Articolul 28 alineatul (4)
Articolul 63 alineatul (1)			Articolul 29 alineatul (1)
Articolul 63 alineatul (2)			-
Articolul 63 alineatul (3)			Articolul 29 alineatul (2)
			Articolul 29 alineatul (3)
Articolul 64 alineatul (1)			Articolul 49 alineatul (1)
			Articolul 49 alineatul (2)
Articolul 64 alineatul (2)			Articolul 49 alineatul (3), articolul 49 alineatul (5)
			Articolul 49 alineatul (4)
Articolul 64 alineatul (3)			Articolul 49 alineatul (7)
Articolul 64 alineatul (4)			Articolul 49 alineatul (6)
Articolul 65 alineatul (1)			-
Articolul 65 alineatul (2)			-
Articolul 65 alineatul (3)			-
Articolul 65 alineatul (4)			-
Articolul 65 alineatul (5)			-
Articolul 65 alineatul (6)			-
Articolul 66 alineatul (1)			Articolul 33 alineatul (1)
Articolul 66 alineatul (2) și articolul 66 alineatul (4)			Articolul 40
Articolul 66 alineatul (3)			Articolul 46 alineatul (2)
Articolul 66 alineatul (5)			Articolul 34 alineatul (1), articolul (34) alineatul (2)
Articolul 67 alineatul (1)			Articolul 33 alineatul (2)
Articolul 67 alineatul (2)			Articolul 47 alineatul (1)
Articolul 67 alineatul (3)			Articolul 41 alineatul (1)
Articolul 67 alineatul (4)			Articolul 34 alineatul (1), articolul (34) alineatul (2)
			Articolele 35-39
Articolul 68 alineatul (1)			Articolul 51 alineatul (1)
Articolul 68 alineatul (2)			Articolul 51 alineatul (2)

Articolul 68 alineatul (3)			Articolul 51 alineatul (3)
Articolul 68 alineatul (4)			Articolul 51 alineatul (4)
Articolul 68 alineatul (5)			Articolul 42 alineatul (1)
Articolul 68 alineatul (6)			Articolul 42 alineatul (2)
			Articolul 43 alineatele (1), (2), (3) și (4)
			Articolul 44 alineatele (1) și (2)
			Articolul 45 alineatele (1) și (2)
			Articolul 46 alineatul (1)
			Articolul 47 alineatul (2)
			Articolul 48 alineatele (1), (2), (3), (4) și (5)
			Articolul 50 alineatele (1), (2), (3), (4), (5), (6), (7), (8) și (9)
Articolul 69 alineatul (1), articolul (69) alineatul (2)			Articolul 52
Articolul 70 alineatul (1)			Articolul 53 alineatul (1)
Articolul 70 alineatul (2)			Articolul 53 alineatul (2)
Articolul 71 alineatul (1)			Articolul 54 alineatul (1)
Articolul 71 alineatul (2)			Articolul 54 alineatul (2)
Articolul 72 alineatul (1)			Articolul 55 alineatul (1)
Articolul 72 alineatul (2)			Articolul 55 alineatul (2)
Articolul 73 alineatul (1)			Articolul 56 alineatul (1), articolul (56) alineatul (3)
			Articolul 56 alineatul (2)
Articolul 73 alineatul (2)			Articolul 56 alineatul (4)
Articolul 73 alineatul (3)			Articolul 56 alineatul (5)
			Articolul 57 alineatele (1), (2), (3), (4), (5) și (6)
			Articolul 58
			Articolul 59 alineatele (1), (2), (3), (4) și (5)
Articolul 74 alineatul (1)			Articolul 60 alineatul (1)
Articolul 74 alineatul (2)			Articolul 60 alineatul (2)
			Articolul 60 alineatul (3)
Articolul 74 alineatul (3)			Articolul 60 alineatul (4)
Articolul 75 alineatul (1)			Articolul 61 alineatul (1)
			Articolul 61 alineatul (2)
Articolul 75 alineatul (2)			Articolul 61 alineatul (3)
			Articolul 61 alineatul (4)
Articolul 76 alineatul (1)			Articolul 62 alineatul (1)

Articolul 76 alineatul (2)			Articolul 62 alineatul (2)
Articolul 76 alineatul (3)			Articolul 62 alineatul (3)
Articolul 76 alineatul (4)			Articolul 62 alineatul (4)
Articolul 77 alineatul (1)			Articolul 63 alineatul (1)
Articolul 77 alineatul (2)			Articolul 63 alineatul (2)
Articolul 78 alineatul (1)			Articolul 64 alineatul (1)
Articolul 78 alineatul (2)			Articolul 64 alineatul (2)
			Articolul 66 alineatul (3)
Articolul 79 alineatul (1)			Articolul 65 alineatul (1)
Articolul 79 alineatul (2)			Articolul 65 alineatul (2)
Articolul 79 alineatul (3)			Articolul 65 alineatul (3)
Articolul 80 alineatul (1)			Articolul 66 alineatul (1)
Articolul 80 alineatul (2)			Articolul 66 alineatul (2)
Articolul 80 alineatul (3)			Articolul 66 alineatul (3)
Articolul 80 alineatul (4)			Articolul 66 alineatul (4)
Articolul 80 alineatul (5)			Articolul 66 alineatul (5)
Articolul 81 alineatul (1)			Articolul 67 alineatul (1)
Articolul 81 alineatul (2)			Articolul 67 alineatul (2)
Articolul 81 alineatul (3)			Articolul 67 alineatul (3)
Articolul 82 alineatul (1)			Articolul 68 alineatul (1)
Articolul 82 alineatul (2)			Articolul 68 alineatul (2)
Articolul 83 alineatul (1)			Articolul 69 alineatul (1)
Articolul 83 alineatul (2)			Articolul 69 alineatul (2)
Articolul 83 alineatul (3)			Articolul 69 alineatul (3)
Articolul 84			Articolul 70
Articolul 85			Articolul 71
Articolul 86			Articolul 72
Articolul 87 alineatul (1)			Articolul 73 alineatul (1)
Articolul 87 alineatul (2)			Articolul 73 alineatul (2)
Articolul 87 alineatul (3)			Articolul 73 alineatul (3)
Articolul 88 alineatul (1)			Articolul 74 alineatul (1)
Articolul 88 alineatul (2)			Articolul 74 alineatul (2)
Articolul 88 alineatul (3)			Articolul 74 alineatul (3)
Articolul 88 alineatul (4)			Articolul 74 alineatul (4)
Articolul 88 alineatul (5)			Articolul 74 alineatul (5)
			Articolul 74 alineatul (6)
Articolul 89 alineatul (1)			Articolul 75 alineatul (1)
Articolul 89 alineatul (2)			Articolul 75 alineatul (2)

Articolul 89 alineatul (3)			Articolul 75 alineatul (3)
Articolul 90 alineatul (1)			Articolul 76 alineatul (1)
Articolul 90 alineatul (2)			Articolul 76 alineatul (2)
Articolul 91			Articolul 77
Articolul 92 alineatul (1)			Articolul 78 alineatul (1)
Articolul 92 alineatul (2)			Articolul 78 alineatul (2)
Articolul 93			Articolul 79
Articolul 94			Articolul 80
Articolul 95 alineatul (1)			Articolul 81 alineatul (1)
Articolul 95 alineatul (2)			-
Articolul 95 alineatul (3)			-
Articolul 95 alineatul (4)			-
Articolul 95 alineatul (5)			Articolul 81 alineatul (2)
Articolul 96 alineatul (1)			-
Articolul 96 alineatul (2)			-
Articolul 96 alineatul (3)			-
Articolul 96 alineatul (4)			-
Articolul 96 alineatul (5)			-
Articolul 96 alineatul (6)			Articolul 82
			Articolul 83 alineatele (1), (2), (3), (4), (5) și (6)
			Articolul 84 alineatele (1), (2) și (3)
Articolul 97 alineatul (1)			Articolul 85 alineatul (1)
			Articolul 85 alineatele (2)-(7)
Articolul 97 alineatul (2)			Articolul 85 alineatul (8), articolul 85 alineatul (9)
Articolul 97 alineatul (3)			Articolul 85 alineatul (10)
Articolul 97 alineatul (4)			Articolul 86 alineatul (1)
Articolul 97 alineatul (5)			Articolul 86 alineatul (2)
			Articolul 86 alineatele (3) și (4)
			Articolul 87
			Articolul 88 alineatele (1), (2) și (3)
Articolul 98 alineatul (1)			Articolul 89 alineatul (1)
Litera (a)			Litera (a)
Litera (b)			Litera (b)
Litera (c)			Litera (c)
			Litera (d)
Litera (d)			Litera (e)
			Litera (f)

			Litera (g)
Articolul 98 alineatele (2) și (4)			Articolul 89 alineatul (2)
Articolul 98 alineatul (3)			Articolul 85 alineatul (11)
Articolul 98 alineatul (5)			Articolul 89 alineatul (3)
Articolul 99 alineatul (1)			Articolul 90 alineatul (1)
Articolul 99 alineatul (2)			Articolul 90 alineatul (2)
Articolul 100 alineatul (1)			Articolul 91 alineatul (2)
Articolul 100 alineatul (2)			Articolul 91 alineatul (3)
Articolul 100 alineatul (3)			Articolul 91 alineatul (1)
Articolul 100 alineatele (4) și (5)			
			Articolul 91 alineatele (4) și (5)
Articolul 100 alineatul (6)			Articolul 91 alineatul (6)
			Articolul 92
			Articolul 93 alineatele (1), (2), (3) și (4)
Articolul 101 alineatul (1)			Articolul 94 alineatul (1)
Articolul 101 alineatul (2)			Articolul 94 alineatul (2)
Articolul 101 alineatul (3)			Articolul 94 alineatul (3)
Articolul 101 alineatul (4)			Articolul 94 alineatul (4)
Articolul 102 alineatul (1)			Articolul 95 alineatul (1)
Articolul 102 alineatul (2)			Articolul 95 alineatul (2)
Articolul 103 alineatul (1)			Articolul 96 alineatul (1)
			Articolul 96 alineatele (2), (3) și (4)
Articolul 103 alineatul (2)			Articolul 101 alineatele (1), (2), (3) și (4)
			Articolul 97 alineatele (1), (2), (3) și (4)
			Articolul 98 alineatele (1) și (2)
			Articolul 99 alineatele (1) și (2)
			Articolul 100 alineatele (1) și (2)
			Articolele 102-104
Articolul 104		Articolul 40	Articolul 105
Articolul 105 alineatul (1)		Articolul 41 alineatul (1)	Articolul 106 alineatul (1)
Articolul 105 alineatul (2)		Articolul 41 alineatul (2)	Articolul 106 alineatul (2)
Articolul 105 alineatul (3)		Articolul 41 alineatul (3)	Articolul 106 alineatul (3)
			Articolul 106 alineatul (4)
Articolul 105 alineatul (4)		Articolul 41 alineatul (4)	Articolul 106 alineatul (5)
Articolul 105 alineatul (5)		Articolul 41 alineatul (5)	Articolul 106 alineatul (6)
Articolul 106			-

	Articolul 14 alineatele (1) și (2)		
	Articolul 15 alineatele (1) și (2)		
Articolul 107 alineatul (1)	Articolul 16 alineatul (1)	Articolul 42 alineatul (1)	
Articolul 107 alineatul (2)		Articolul 42 alineatul (2)	
Articolul 107 alineatul (3)	Articolul 16 alineatul (2)	Articolul 42 alineatul (3)	
			Articolul 107
Articolul 108	Articolul 17	Articolul 43	Articolul 108
Articolul 109 alineatul (1)		Articolul 44 alineatul (1)	
Articolul 109 alineatul (2)		Articolul 44 alineatul (2)	
Articolul 109 alineatul (3)		Articolul 44 alineatul (3)	
Articolul 109 alineatul (4)		Articolul 44 alineatul (4)	
Articolul 109 alineatul (5)		-	
	Articolul 18 alineatul (1)	Articolul 45 alineatul (1), articolul 45 alineatul (2)	
	Articolul 18 alineatul (2)	Articolul 45 alineatul (3)	
	Articolul 18 alineatul (3)	Articolul 45 alineatul (4)	
	Articolul 18 alineatul (4)	-	
Articolul 114	Articolul 21	Articolul 48	
Articolul 115 alineatul (1)	Articolul 22 alineatul (1)	Articolul 49 alineatul (1)	
Articolul 115 alineatul (2)		Articolul 49 alineatul (2)	
Articolul 115 alineatul (3)	Articolul 22 alineatul (2)	Articolul 49 alineatul (3)	
Articolul 115 alineatul (4)		-	
Articolul 115 alineatul (5)		-	
Articolul 115 alineatul (6)		-	
Articolul 116	Articolul 23	Articolul 50	Articolul 112
Articolul 117	Articolul 24	Articolul 51	-
Anexa I		Anexa I	Anexa I
		Anexa II	Anexa II
Anexa II		Anexa III	Anexa III